

Det er ikke længere en unipolær verden; lad os bygge en ny nu

Den 3. april 2023 (EIRNS) – Det er blevet så indlysende, at selv de selvbedrageriske bankfolk i City of London og Wall Street må indrømme det: De kan ikke længere beordre alle nationer på planeten til at adlyde deres ordrer, og forvente at de bøjer sig og skraber og lydigt begår selvmord. “Det er ikke længere en unipolær verden”, bemærkede en ledende finansstrateg i den globale investeringsbank RBC Capital Market (Royal Bank of Canada) i dag med beklagelse over for Financial Times.

Den spekulative bankmand henviste tilsyneladende til Saudi-Arabiens overraskende meddelelse i dag om, at landet og et halvt dusin andre olieproducerende nationer havde besluttet at reducere olieproduktionen for at fastholde priserne, og i den forbindelse arbejde sammen med Rusland – mens briterne og Biden-administrationen havde krævet, at de skulle gøre det stik modsatte. Men bankmandens kommentar kunne lige så godt være blevet fremsat om et halvt dusin tilsvarende tendenser i den seneste periode.

Saudierne og kineserne er blevet enige om at handle olie med yuan ved hjælp af en clearingcentrals ordning uden for dollarens kontrol, der omgår det dollarbaserede SWIFT-interbank afviklingssystem og i stedet anvender Kinas CIPS-system. De to lande matcher disse finansielle ordninger med opførelsen af et stort olieraffinaderi i Panjin, Kina til 12 mia. dollar, der skal håndtere ca. 210.000 tønder af saudisk råolie pr. dag .

Brasilien og Kina er ligeledes blevet enige om at gennemføre deres voksende handel og investeringer i yuan og reais, og

også her vil CIPS fungere som clearingcentral og ikke SWIFT. Dette marked er vokset så hurtigt, at yuanen netop har afløst euroen som den næststørste valuta, som Brasiliens centralbank har i sin besiddelse. Også her drøftes der store fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, herunder opførelsen af en bi-oceansk jernbanekorridor, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, og det er sandsynligt, at Brasiliens præsident Lula vil underskrive et aftalememorandum om at deltage i Bælte- og Vej-Initiativet, når han mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing den 14. april. Lula vil også tale med Xi om det presserende behov for en forhandlingsløsning på krigen i Ukraine, som når som helst truer med at optrappes til en decideret atomkrig mellem supermagterne. Begge ledere har fremlagt fredsforslag med henblik herpå.

På samme måde har Sydafrikas udenrigsminister fremlagt et forslag om, at Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – som sammen med Rusland udgør BRICS-landene – tager initiativ til at være værter for forhandlinger om at afslutte krigen i Ukraine. Sydafrika forbereder sig desuden aktivt på at være vært for det kommende BRICS-topmøde i august, hvor der vil ske en markant udvidelse af denne gruppe i form af BRICS-Plus.

Saudi-Arabien, Brasilien og Sydafrika – tre store nationer og vigtige regionale magter i Mellemøsten, Sydamerika og Afrika – agerer alle ud fra den simple erkendelse af, at det ikke længere er en unipolær verden. De er også i stigende grad bevidste – ligesom befolkningerne i USA og Europa – om, at fred og udvikling går hånd i hånd.

Som det fremgår af titlen på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten".

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar vil være en af konferencens hovedtalere, og han har skrevet en artikel, der med rette kan ses som et diskussionsoplæg til de overvejelser,

der vil finde sted på konferencen. Under overskriften "On the Precipice of Nuclear War: Russia/Ukraine Conflict" skriver Ramotar:

"I øjeblikket er der nogle vigtige forslag på bordet, som fortjener en seriøs overvejelse. I første omgang har vi pavens forslag om at bruge Vatikanet som mødested for fredsforhandlinger. Dette må støttes.

"Der er forslag fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet. Hun har foreslået ti punkter, som også forbinder fred med udvikling. Disse bør også overvejes meget alvorligt.

"For nylig har Brasiliens præsident Lula fremsat forslag, som har til formål at få landene til at engagere sig i at bringe denne farlige situation til ophør.

"Forslaget fra Kinas præsident Xi er velgennemtænkt og kan yde et vigtigt bidrag til genoprettelsen af freden i Europa og i verden.

"Alle de forslag, der er på bordet enkeltvis og kollektivt, kan danne grundlag for begyndelsen af processen mod fred. Alle disse forslag er værdifulde og har mange fælles standpunkter, som bør belyses."

Tilmeld dig Schiller Instituttets konference her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Finanskrisen truer, men der findes ingen løsning inden for systemet

Den 16. marts 2023 (EIRNS) – Onsdag aften blev der iværksat internationale nødforanstaltninger for at redde schweiziske Credit Suisse – i en størrelsesorden af 54 milliarder dollars. Mindre end et døgn senere ser det ud til, at Californiens First Republic-bank, der er større end den for nylig redningsfinansierede Silicon Valley Bank, har fået samme behandling, idet den torsdag modtog en redningspakke på 30 milliarder dollars, denne gang fra de førende amerikanske banker. Vil det lykkes med disse tiltag at dæmme op for risikoen for spredning? Hvor dybt og hvor indgroet er omfanget? Det er det berømte 64 billioner dollars-spørgsmål – “alting-boblen”.

Paul Craig Roberts, tidligere viceminister for økonomisk politik i finansministeriet, har peget på den lurende elefant i rummet: De fem store banker i USA udnytter en gearing på over 100:1 på derivatmarkedet. Hvis denne finanskrises galopperende hest kommer så meget som i nærheden af derivaternes område, vil disse fem store banker – og som følge heraf resten af den amerikanske økonomi og verden – tvinge den verden, som vi i øjeblikket antager eksisterer, i knæ.

Selv om de såkaldte “image management teams” har været i højeste gear for at forsikre offentligheden om, at “banksystemet er sundt”, er sandheden, som Roberts udtalte, at: “ingen ved”, hvor slemt det vil blive. Hvis man tager sig selv i at tro: “Det er ikke så slemt”, eller “Det vil de ikke lade ske”, så tag et koldt brusebad og vågn op.

En ansvarlig ledelse i USA ville skride til handling nu, sådan som Lyndon LaRouche har opfordret til siden juli 2007, og

Helga Zepp-LaRouche i sin nylige opfordring til en international konference for at reorganisere det finansielle system. Det er slut med at udsætte sagen, da den truende krise i dag er et resultat af, at man nægter at opgive en politik med endeløs tilførsel af midler til det finansielle system. Siden 2008 har man åbnet hanerne med penge på vid gab, blot for at holde de finansielle værdier flydende, om end kun i endnu en måned eller uge. Den omvendte tendens med den seneste renteforhøjelse er den egentlige udløsende faktor for denne nedsmeltning – ikke et isoleret problem med nystartede teknologivirkosomheder i Silicon Valley. Der må anvendes en ny Glass/Steagall-standard – og det skal foregå på globalt plan i det internationale samfund – hvis det forestående sammenbrud af dette fallerede system skal stoppes, og befolkningerne skal beskyttes.

Men selv dette er ikke det komplette billede, da den nuværende krise stikker dybere end fejlslagen finanspolitik. Betragt det væld af protestbevægelser, der bryder ud over hele Europa som reaktion på den faldende levestandard. Betænk fortvivlelsen, når borgerne er vidne til den manglende omsorg for selv de mest basale sikkerhedsniveauer i den offentlige infrastruktur, som det var tilfældet i Grækenlands forfærdelige togulykke eller den endeløse række af togafsporinger i USA. Læg mærke til de fortsatte leverancer af våben og ammunition til Ukraine, selv om Ukraine er ved at løbe tør for folk til at anvende dem, alt imens inflationen skyder i vejret herhjemme.

Overvej også den syriske præsident Bashar al-Assads besøg i Moskva, hvor han mødtes med den russiske præsident Putin, sammenlignet i forhold til Vestens kriminelle politik med krige for "regimeskift" og "magtbalance". Forestil dig indtrykket af disse to præsidenter – en, der fejlagtigt beskyldes for at krænke en anden nations suverænitet, og som mødes med en præsident, hvis nations suverænitet faktisk krænkes af dem, der fremsætter beskyldningerne! Som formuleret tydeligt af Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, omfattede dette

møde en diskussion om "samarbejde i forbindelse med genopbygningen af Syrien, med vægt på den absolutte prioritet af Syriens suverænitet og territoriale integritet". Og dette mens USA fortsætter med at påføre Syrien ensidige sanktioner med den erklærede hensigt at forhindre denne nations genopbygning.

Vestens uforsonlighed står i vejen for sin egen overlevelse. Dette er tilfældet med dagens finanskriser og hele vejen frem til dets invitation til en atomar 3. verdenskrig, som den amerikanske senator Lindsey Grahams kommentarer til Rusland for nylig opfordrede til. Et fornuftigt lederskab ville erkende dette og forlange en politik til forsvar for menneskeliv – ikke et forsvar af fejlslagne ideologiske værdier.

Synes du, at det her er for meget? Tænk om igen. Repræsentanterne for størstedelen af menneskeheden erkendte allerede for år tilbage, at det vestlige finanssystem var håbløst bankerot, og de har været i gang med at etablere et nyt finanssystem uden for dets rækkevidde og til gavn for nationernes fysiske økonomiske udvikling, som BRICS og beslægtede institutioner udgør et eksempel på. Det er på høje tid, at patrioter i alle vestlige nationer kræver, at deres regeringer kommer til fornuft og samarbejder om denne indlysende mission for international økonomisk udvikling og lader de finansielle parasitter kollapse.

I den henseende blev der i onsdags annonceret et fremragende bidrag i form af Kinas nye Globale Civilisationsinitiativ, der efterfølger dets tidligere Globale Udviklingsinitiativ og Globale Sikkerhedsinitiativ, som er årsagen til det nylige gennembrud i de saudiarabisk-iranske forbindelser. Som et ekko af Lyndon og Helga LaRouches opfordringer fra år tilbage, sagde præsident Xi Jinping om sit nye initiativ, at det sigter mod "etableringen af en global civilisationsdialog", som kan bidrage til at "skabe fremgang i verdens have af civilisationer".

Lad os gribe denne gunstige lejlighed, og ikke vente til det er for sent.

Et gennembrud i amerikansk tankegang: “Houston, vi har en løsning!”

Den 19. februar 2023 (EIRNS) – Denne uge markerer en vending i verdenssituationen, hvor folk i de “fangne transatlantiske nationer” bevæger sig for at afvise den tåbelige march mod atomar ødelæggelse. Har menneskeheden brug for krig? Menneskeheden har hverken brug for eller råd til krig. Krige er blevet sværere at vinde, selv om de er blevet lettere at føre. Nu er krigens umenneskelighed i det større perspektiv blevet den daglige oplevelse af umenneskelighed i det mindre perspektiv i form af masseskyderier, mord og selvmord i USA, herunder nedskydningen af en katolsk biskop i Los Angeles i går.

Det våben vi må anvende er ikke krig eller vold, men sandheden, som kan “jage løgnens ondskab ud sindet”. Og vi skal bruge det uafloadeligt. I denne uge har Schiller Instituttet iværksat en række “eksperimenter med sandheden”, en kombination af symposier, publikationer og gadeorganisering, hvorved først tusinder og siden titusinder inddrages i en folkeoplysende masseuddannelse på det højst mulige niveau, under de for nogle måske mest usandsynlige omstændigheder.

Et eksempel: I Washington, D.C., ved afslutningen af søndagens “Rage Against the War Machine”-møde, blev en samtale mellem en arrangør fra Schiller Instituttet og en tilsyneladende

mangeårig modstander af LaRouche vendt på hovedet via en diskussion om, hvorfor Gottfried Leibniz, og ikke den tidlige Karl Marx, var kilden til den revolution i videnskaben om fysisk økonomi, som var det rette grundlag for at fremme menneskehedens udvikling. "Modstanderen" havde netop skrevet en bog indeholdende en diskussion om Leibniz og hans Theodicy, som organisatoren, uden at vide det, havde bragt på bane over for ham et øjeblik forinden. "Ingen har nogensinde diskuteret Leibniz i denne økonomiske kontekst med mig før". Ved at fastslå denne uerkendte betydning af Leibniz, som også var den vigtigste filosofiske indflydelse på Den amerikanske Frihedskrig, blev de tilsyneladende "forskelle" med LaRouche, der "går næsten fem årtier tilbage", pludselig omsat til en helt ny sammenhæng.

Denne "coincidentia oppositorum" – "sammenfald af modsætninger", som blev løst på et højere plan – var det optimistiske syn og ønske hos de fleste af deltagerne blandt de over 3.500 mennesker, der deltog i søndagens demonstration. Den nationale, alders- og generationsoverskridende og politisk mangfoldige begivenhed var enestående. Ingen havde deltaget i noget lignende før. Det begejstrede og opløftede flere af talerne ved demonstrationen. Selve arrangementets særlige karakter neutraliserede de skrøbelige forsøg på at forstyrre, gav mange af talernes indhold en følelse af ikke blot lettelse og begejstring, men også af "noget bedre", som forsamlingen både bebudede og repræsenterede. Der er et nyt potentielt reservoir af god vilje og solidaritet blandt amerikanerne, hvis vi ønsker det, med resten af verden.

Blandt de festlige bannere, som blev fremvist under hele livestreamingen af demonstrationen, var der et banner med et verdenskort. Det proklamerede: "Peace Through Development-Schiller Institute" med illustrationer af World Land-Bridge, North American Water And Power Alliance Project (NAWAPA), Transaqua Project for Africa osv. Et andet banner proklamerede: "Join the Chorus for Peace-Dona Nobis Pacem" med

billeder af pave Frans og Brasiliens præsident Lula. Et tredje viste billeder af lederne af BRICS-landene, herunder Vladimir Putin og Xi Jinping, med overskriften: "Helga Zepp-LaRouche siger: For at stoppe 3. verdenskrig må USA tilslutte sig det nye paradigme-Schiller Instituttet." Under livestreamet var det sidste banner særligt fremtrædende i baggrunden bag hver taler, og alle tre bannere blev fremvist under hele forløbet.

"Dona Nobis Pacem", som blev sunget af omkring 30 medlemmer af den 70-personer store Schiller-delegation, gav genlyd, da omkring 700 mennesker marcherede fra Lincoln Memorial til Det Hvide Hus. Dette var overraskende nyttigt til at afværge i hvert fald et delvist organiseret forsøg på at forstyrre. Da andre demonstranter hørte sangen, kommenterede de til de øvrige, herunder medlemmer af Schiller Instituttet: "Det er præcis, hvad vi skal gøre". Skab et glædeligt postyr, ja, men med et optimistisk indhold og i bel canto-form. Så giver det genlyd og udstråler derfor den optimisme, uden hvilken det ikke er tænkeligt, endsige muligt at stoppe krigen.

Selve tanken om at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på ideer fra Nikolaus af Cusa fra det 15. århundrede, bliver grundlaget for en folkelig massebevægelse for social forandring, er så dristig og så indlysende rigtig, at den kan og vil kunne fungere.

NATO's terrorbombning af Nord Stream imod Tyskland og Rusland; opretholdelsen af dødbringende "Caesar-sanktioner" mod syriske børn og familier, der går så vidt som til at bruge de nylige jordskælv som våben mod dem; den ufølsomme indrømmelse fra flere fejlagtige ledere om, at "vi aldrig har haft til hensigt at forhandle fred med Rusland, selv om vi fortalte både russerne og offentligheden det modsatte"; og den bevidste affolkning af Ukraine ved fortsat britisk/amerikansk støtte til en krig, som de ikke kan vinde, hvilket gør dem til en militær stedfortræder i en total finansiel krig mod Bælte- og Vej-Initiativet og den nye globale udviklings-, sundheds- og

sikkerhedsarkitektur, der er ved at blive omfavnet i Sydamerika, Afrika og Asien i en genopstået "Bandung-ånd" – alt dette afslører, at de nuværende regeringer i alle de transatlantiske nationer, hver og en, er "blevet kontrolleret på vægten og fundet utilstrækkelige". Det råber på det nye lederskab, der dukkede op som en spirende kim ved søndagens Lincoln Memorial-møde.

I denne uge, startende med gårsdagens Washington-møde; tirsdagens (21. februar) Schiller-symposium: "Syriens sanktioner må ophæves!"; torsdagens (23. februar) "Undersøg Nord Stream afsløringerne": Stop Nuclear World War Three!" og lørdagens kulminerende serie af verdensomspændende demonstrationer, herunder måske op til 200 demonstrationer i de næste dage alene i Tyskland, udgør samlet set et forslag til en måde at ændre hele den nuværende banale "aktivistiske politik".

Vi kan sige farvel, hvis vi vælger det, til den mediedrevne "mangel på identitets"-politik, til venstre-højre-stilstand, til FBI's orkestrerede "vold er din ven"-ungdomsstunts. Den tidligere præsidentkandidat Tulsi Gabbards skarpe karakteristik af realiteten af atomkrig og Helga Zepp-LaRouches overraskende præsentation på skærmen i slutningen af atomvåbeneksperten Steve Starrs skarpe videopræsentation viste både situationens alvor samt de omhyggelige foranstaltninger for at komme væk fra ragnarok. "Der kan være noget, der er for sent", formanede Martin Luther King Amerika. Måske vil tiden i denne uge begynde at ændre sig, når vi nu skynder os at bevæge det moralske univers i retning af retfærdighed.

Zepp-LaRouche insisterer på risikoen for omfattende finanskriser i 2023 i debat på CGTN

Den 8. januar 2023 (EIRNS) – CGTN's "Road to Recovery" sendte i dag et program om at åbne Kinas økonomi og dets internationale handel, især dets forbindelse med Europa, efterhånden som Kina bevæger sig ud af deres "Nul Covid"-program. Det første af to spørgsmål, der blev stillet til "grundlæggeren og præsidenten for Schiller Instituttet", Helga Zepp-LaRouche, vedrørte emnet om Kinas forsyningskæde, og hun benyttede lejligheden til at fokusere diskussionen på den klare og aktuelle fare for et omfattende finansielt sammenbrud i 2023.

Zepp-LaRouche forklarede (kl. 21:53), at de tidligere deltagers kommentarer generelt havde været optimistiske med hensyn til indeværende år, men hun vurderede, at tænkende mennesker skulle være mere agtpågivende. Europa og USA har problemer med deres centralbanker, og det problem, der kommer til udtryk i omvæltningerne fra krypto-valutaerne, udgør blot begyndelsen. Centralbankerne er fastlåst i en skruestik: højere renter øger konkurserne, men flere kvantitative lempelser giver mere inflation. En stor finanskriser, meget større end 2008, vil indtræffe – selv om det er vanskeligt at forudsige det nøjagtige tidspunkt. Lande, der prioriterer den fysiske økonomi, vil være i en bedre forfatning og meget bedre beskyttet mod finansielt kaos. Der er imidlertid ingen tegn i "Vesten" på, at de vil afvikle deres kasinoøkonomi.

Det andet spørgsmål, som Zepp-LaRouche svarede på, drejede sig om regeringens rolle i en krisetid (38:18). I krisetider er regeringens foranstaltninger naturligvis af afgørende

betydning. Så Kina har en fordel i en sådan situation. Men som sagt vil de lande, der nu forbereder sig på et finansielt sammenbrud, være bedre rustet. På nuværende tidspunkt vil vi havne i en depression i Europa. Vi har en enorm energikrise. Hvis den tyske økonomi får alvorlige problemer, vil hele Europa blive berørt. Det er bedre at forberede sig på en krise end at have et optimistisk synspunkt og derefter blive overrasket. Den Eurasiske økonomiske Union (EAEU) og nogle andre lande i det Globale Syd bevæger sig i en mere realistisk retning. Jo hurtigere Europa følger denne tilgang, jo bedre vil det gå for dem.

Især professor John Gong tilsluttede sig Zepp-LaRouches fremhævelse af, at en større krise er sandsynlig i Europa, idet han påpegede, at det europæiske marked er i store vanskeligheder. "Jeg er helt enig med Helga om dette punkt." Han tilsluttede sig også sent i udsendelsen Zepp-LaRouches opfattelse af, at det er meget bedre at forberede sig på en alvorlig krise end at blive overrasket af en krise.

Link til udsendelsen:

(<https://news.cgtn.com/news/2023-01-07/Watch-China-s-optimized-COVID-19-measures-and-2023-growth-prospects-1goIay1ReSc/index.html>)

Ud med det gamle, ind med den nye sikkerheds- /udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – "Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over

søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: "Jeg ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed". Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed." – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA, citeret i dokumentarfilmen "Citizen Clark"

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed vi kan inspirere folk i anglofæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og "den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident", pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11.

september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvisse verdenskrig . Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at "det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed", kunne det blive katalysator for en kulturel og strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det

strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette "Nikolaj af Cusa"-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA's udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den "højere årsag" til, at USA's 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra "bjergtoppen". Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA's borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-"mini-topmødet" ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin var alt andet end "mini" i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som "min gode ven" blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev overset af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af "to trængte ledere med massive problemer på hjemmefronten", var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: "Det var et meget, meget langt opkald. De talte om rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver,

der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette som andet end en egentlig alliance...

Christoforou: "Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina.

Mercouris: "Absolut. Det er jeg enig i."

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem "udviklingskorridorer". Dette var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens samlebånd, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen

vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke, som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybrid-anlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar, mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det eurasiske kontinent."

Nogle i anglosfæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. "Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den

simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde... Dette er overordentlig positivt.

“Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder”, for at forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefrie nationer, som Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen” den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor “med om bord”?

De ti principper er det “cusanske” værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi’s Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig “anti-Kina”, skal man bruge det tredje princip: “Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe

moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.”

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: “Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan.”

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det femte princip: “Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.”

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den

amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – "frygt for nåde og skønhed" – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA. De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begraves med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den "storslåede skønhed" i de ti principper for en ny arkitektur, og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.

Helga Zepp-LaRouches tale til

mexicanske journalister, 13. december 2022

Den 13. december 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, holdt en halv times tale til sammenslutningen af mexicanske journalister med titlen “Peace Means Respect for the Rights of Others To Develop” (“La paz significa el respeto al derecho ajeno al desarrollo”).

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Kære Celeste Sáenz de Miera og kære sammenslutning af journalister i Mexico:

Jeg er meget glad for at tale til jer i dag, den 13. december, og jeg takker jer endnu en gang for, at I har tildelt mig prisen for “ytringsfrihed”. Det betyder meget i disse dage, for ytringsfriheden er under angreb. Faktisk forsøger mange lande, hvis man ser sig omkring i verden, at kontrollere det de betegner som “fortællingen”. For at give et enkelt eksempel har EU, Europa-Kommissionen, netop udsendt retningslinjer til lærere i skolerne, hvori de instruerer dem i, at de skal “afvise” falske nyheder for eleverne, hvilket betyder, at de skal korrigere det, som de betragter som forkerte fortællinger, falske nyheder, men de skal indgyde eleverne den sande fremstilling.

Dette er et utroligt angreb på børns evne til at lære at tænke og have en dømmekraft til at skelne mellem rigtigt og forkert. Det er blot et af de mange eksempler, hvor man ser, at de forskellige institutioner, efterretningstjenester og andre forsøger at kontrollere informationen fra de sociale medier.

Så ytringsfriheden er genstand for utrolige angreb. Det kan naturligvis ikke adskilles fra det faktum, at vi formentlig befinder os i det farligste øjeblik i verdenshistorien. Det siger jeg, fordi vi står på randen af en potentiel tredje verdenskrig, som ville indebære en atomkrig. Hvis det

nogensinde skulle komme til en så forfærdelig begivenhed, ville det betyde civilisationens endeligt, for hvis man gennemfører en global atomkrig, skønner forskerne, at der vil følge en global atomvinter på omkring 10 år. I den periode vil stort set alle, der ikke er døde i de første timer, dø af sult i de efterfølgende år.

Det er meget tæt på. Vi er naturligvis også meget tæt på, i den mere optimistiske variant, en helt ny økonomisk verdensorden.

Men lad mig først bruge et par sætninger på at beskrive faren. Grunden til at vi befinder os i en sådan fare, er ikke på grund af Ukraine: Ukraine er kun en brik. Det virkelige problem er, at kræfterne i det nuværende transatlantiske finanssystem ønsker at bevare kontrollen, og de er naturligvis ekstremt udfordret af Kinas økonomiske fremgang, og de forsøger at inddæmme Rusland, inddæmme Kina. Og det har stået på siden Sovjetunionens afslutning, hvor man havde et meget håbefuldt øjeblik – vi kaldte det dengang for “civilisationens stjernestund” [Sternstunde der Menschheit], for når Sovjetunionen brød sammen, ville der have været mulighed for at etablere en international fredsorden, hvilket ville have ændret hele verdensdynamikken. Men som vi nu ved, besluttede de anglo-amerikanske kræfter at forsøge at indføre en unipolær verden og brød deres løfter til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville “bevæge sig en tomme” mod øst. Der skete i stedet fem NATO-udvidelser, og med kuppet i 2014 i Ukraine blev den nuværende optrapning i realiteten sat i gang. Det er ikke engang tilladt at diskutere, at der var en forhistorie før krigsudbruddet den 24. februar i år.

Men nu er der sket noget utroligt, og det er, at Tysklands tidligere kansler, Angela Merkel, har givet to utrolige interviews, det ene til Der Spiegel og det andet til ugebladet Die Zeit, hvor hun indrømmede, at hun i virkeligheden aldrig – og naturligvis også Frankrig – aldrig havde haft til hensigt at følge Minsk-aftalen til dørs, og på den måde bekræftede hun

det, som den tidligere ukrainske præsident Petro Porosjenko havde nævnt for blot en uge eller to siden, nemlig at de aldrig havde haft til hensigt at gennemføre Minsk-aftalen, og blot brugte perioden til at opbygge det ukrainske militær til NATO-standard. Det var i bund og grund det, som Merkel bekræftede.

Det er utroligt. Jeg synes, det er meget alvorligt, for det betyder, at hvad kan man i grunden tro på, hvis en vestlig politiker siger noget – og som bekendt skulle Tyskland og Frankrig være garanter for Minsk-aftalen, og vi har altid kritiseret, at de ikke ydede noget for at håndhæve den. Men nu viser det sig, at det hele var et skuespil.

Ruslands præsident Putin har naturligvis sagt, at han nu føler, at det var en fejl fra Ruslands side ikke at have grebet militært ind i Donbass allerede i 2014, og der var hardlinere på det tidspunkt, som grundlæggende havde presset på for at få ham til at gøre det. Og Putin havde indstillet sig på forhandlinger og troede på Tysklands og Frankrigs løfter om, at der ville blive en Minsk-aftale.

Jeg synes, det er virkelig utroligt, og det betyder simpelthen, at alle angrebene på de mennesker der sagde, at Ukraine-historien er mere kompliceret, og at det ikke kun er Putin, der er den onde, de [disse mennesker-red.] er grundlæggende retfærdiggjorte nu, og jeg synes, at dette bør diskuteres på passende vis i de internationale medier.

Denne situation er fortsat ekstremt farlig, fordi man har nogle fjollede mennesker i officielle militære positioner, som for nylig har haft en relativt afslappet snak om brugen af atomvåben. De forskellige russiske embedsmænd har nu sagt, at man er nødt til at genoverveje hele Ruslands doktrin, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis den russiske stats eksistens er på spil, for i mellemtiden har USA flyttet en masse taktiske atomvåben ind i Europa – mange af dem i Tyskland – og det tager kun få minutter for strategiske

bombefly at bære disse atomvåben ind på russisk territorium, og derfor befinder vi os igen i en situation, som den, der eksisterede i begyndelsen af 80'erne med krisen med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20. Dengang var der hundredtusinder af mennesker på gaderne, som advarede om, at Tredje Verdenskrig var meget tæt på.

Nu er disse mennesker ikke på gaden, og det er et meget stort problem. Man kan i øvrigt også sammenligne situationen med Cuba-krisen, for disse atomvåben er kun få minutter fra Ruslands territorium, og forestil jer bare, hvad USA ville sige, hvis russerne eller kineserne havde atomvåben langs den mexicansk-amerikanske grænse.

Så fordi vi befinder os i denne utroligt farlige situation, som i øvrigt er forårsaget af, at den transatlantiske verdens finansielle system er ved at gå i opløsning, hvilket man kan se på hyperinflationen og centralbankernes absolutte paradoks: Hvis de ikke gør noget og fortsætter den kvantitative lempelse, vil hyperinflationen eskalere; hvis de forsøger at bekæmpe inflationen med kvantitativ stramning, truer de med mange gældsatte virksomheders sammenbrud og kapitalflugt ud af de nyindustrielle markeder. Så de vakler frem og tilbage, men der foreligger ingen løsning inden for systemet.

Det er derfor, at jeg allerede for et stykke tid siden har foreslået, at vi absolut må tage fat på dette problem på en grundlæggende måde, og jeg foreslog en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteressen for hvert enkelt land på planeten, fordi ellers, hvis man undlader at gøre dette, virker det ikke. Det historiske referencepunkt er naturligvis den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Efter Trediveårskrigen, som var højdepunktet i den krig, indså folk, at hvis de fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, alle ville være døde, og det er en situation, der kan sammenlignes med i dag.

Så den Westfalske Fred var ekstremt vigtig, fordi den fastlagde flere absolut vigtige principper, som var begyndelsen på folkenes internationale folkeret.

Det første princip, som de nåede frem til, var, at man for fredens skyld skal tage hensyn til den andens interesser. Jeg tror ikke, at jeg fortæller jer noget nyt, for det var det princip, som også en af Mexicos største præsidenter, Benito Juárez, eftertrykkeligt erklærede, da han sagde, at fred betyder respekt for den andens interesser, både i forhold til andre individer og også i henseende til andre nationer. Det er et meget vigtigt princip, for når man tager hensyn til den andens interesser, er det muligt at skabe en fredsorden. Det var den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som i tilfældet med Versailles-traktaten, hvor man, på trods af de komplekse årsager til at det kom til Første Verdenskrig, grundlæggende erklærede Tyskland for den eneste skyldige part, og det førte naturligvis til uretfærdige krigsskadeserstatninger, som førte til hyperinflation, som var årsag til depressionen, som medførte Anden Verdenskrig. Så hvis man ikke er retfærdig i sin fredsløsning, fører det til nye krige.

Det andet princip i den Westfalske Fred var idéen om, at man for fredens skyld må tilgive den ene eller den anden parts ugerninger for at opnå fred. For hvis man bliver ved med at gentage: "Du gjorde dette mod mig, jeg gjorde dette mod dig", bliver det en evig cirkel, og man vil ikke kunne afslutte krigen.

Det tredje princip, som var meget vigtigt, er, at statens rolle i genopbygningen af efterkrigssituationen er særdeles vigtig. Så det førte til kameralisme og en hel skole for fysisk økonomi, som vi også må overveje.

Nu har vi haft flere konferencer i Schiller Instituttet om denne idé, og hvis man ser på konferencerne og listen over talere, som er ret imponerende, i de sidste to et halvt år,

kan man faktisk se, at vi er ved at danne en alliance af mennesker, der seriøst overvejer denne tilgang. Naturligvis blev jeg af mange af dem anmodet om at udarbejde en plan for, hvordan en sådan ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur egentlig ville se ud. Og selv om jeg ikke foregiver at være den eneste, der kan definere det, har jeg lavet et udkast til ti principper, som jeg mener skal overholdes, hvis man ønsker at indføre en sådan international fredsarkitektur. Jeg vil gerne nævne dem for jer, og jeg vil gerne opfordre jer til faktisk at læse teksten, for jeg tror, at det ville være utroligt gavnligt for bestræbelserne på at bevare freden og overvinde denne nuværende krigsfare, hvis der ville være en diskussion i medierne, i den akademiske verden af professorer, af folkevalgte personer, tidligere folkevalgte, og mange lande ville bidrage med at tilspørge: kan menneskeheden faktisk udstede principper, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt?

Jeg er meget optimistisk mht., at dette kan lade sig gøre, for vi er den menneskelige art, vi har en kreativ fornuft, men det kræver en meget bredere diskussion, end vi alene er i stand til at indlede, og derfor vil jeg bede jer om at se på disse principper, og hvis I er indforstået med dem, så giv dem videre – så meget desto bedre. Hvis I har kommentarer, er I velkomne: Vi vil oprette en underside i Schiller Instituttet, hvor vi ønsker at offentliggøre sådanne bidrag. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Jeg vil derfor fortælle jer, hvad disse principper er, i det mindste i kort form, og jeg beder jer læse dem grundigt.

Om det første princip for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur burde udformes, sagde jeg, at den skal gennemføres af et partnerskab af fuldstændig suveræne nationalstater, suverænitetetsprincippet. I dag er det naturligvis ikke tilfældet, fordi vi har overnationale

institutioner, som fratager nationerne deres suverænitet, som f.eks. i tilfældet med EU, og der kan I se, at det ikke fungerer, fordi det historisk set – lad mig sige det meget kort: Princippet om suverænitet var et meget vigtigt begreb, som skulle udvikles. Det opstod ikke oprindeligt, for i Europa havde man f.eks. pavedømmet, som er globalt, og derefter havde man imperierne, Romerriget og andre imperier, og det tog lang tid, før selv de nationale monarkier kunne håndhæve deres rettigheder over for denne overnationale struktur, pavedømmet og imperiet. Det var først i det 15. århundrede, at man på grund af den første nationalstat med Ludvig XI i Frankrig havde en suveræn nationalstat, som var kendetegnet ved, at befolkningens levestandard blev fordoblet i løbet af de 20 år, som Ludvig XI regerede. Fordi man for første gang havde det princip, at det ikke kun var eliteerne, etablissementet, adelen og deres privilegier, der talte, men for første gang havde man det princip, at det fælles gode skulle øges gennem videnskab og teknologi og en stigning i bybefolkningen.

Samtidig, i det 15. århundrede, var det Nikolaus af Kues [Cusa], en af de absolut største universelle tænkere, der for første gang skriftligt fastlagde principperne for den suveræne stat i sit skrift *Concordantia Catholica*. Der udviklede han for første gang, at man har et gensidigt retsforhold mellem de regerede og regeringen. Det skal formidles gennem de valgte repræsentanter, og disse repræsentanter er juridisk ansvarlige både over for de regerede og over for regeringen. Så det repræsentative system er den eneste måde, hvorpå den enkelte kan deltage i regeringen. Fordi et rent demokrati ikke fungerer, hvilket allerede Platon og Thukydides erkendte, da de fandt ud af, at demokratiets modsatte side af mønten er tyranni. Så et grundlæggende demokrati fungerer ikke, fordi man ikke kan spørge en million mennesker om hver eneste beslutning, og det udvikler sig til anarki og kaos, og så opstår der naturligvis en tyran.

Det er klart, at denne repræsentative idé er ekstremt vigtig:

Den kræver uddannede statsborgere, for kun uddannede statsborgere kan håndhæve dette princip. Det er den ulykke, som mange af demokratierne i Vesten er ramt af lige nu, nemlig at de formelt set er demokratier, men at de mangler uddannede borgere, bl.a. fordi ytringsfriheden og pressefriheden er stærkt hæmmet.

Det er netop derfor, at jeg lægger så stor vægt på suverænitetetsprincippet, for især i krisetider er det kun den suveræne nationalstat, der kan beskytte almenvellets interesser. Det er det første princip.

Det andet princip består i, at den vigtigste prioritet må være, at disse nationalstater arbejder sammen for at overvinde og afskaffe fattigdom. På et tidspunkt, hvor 2 milliarder mennesker – nøjagtig 1,7 milliarder mennesker ifølge FN's Verdensfødevareprogram – er truet af sult, med David Beasleys ord, som er direktør for Verdensfødevareprogrammet, når 1,7 milliarder mennesker er truet af hungersnød i verden, og yderligere 2 milliarder mennesker mangler rent vand, er det meget klart, at deres menneskerettigheder bliver berøvet på den mest påfaldende måde, fordi fattigdom er en meget alvorlig krænkelse af menneskerettighederne. Jeg er overbevist om, at det kan lade sig gøre, hvis alle nationer samarbejder om at overvinde fattigdommen, som f.eks. Kina har vist, at det kan gennemføres: Kina har løftet 850 millioner mennesker i hjemlandet ud af alvorlig fattigdom, og middelklassen vokser fra nu anslået ca. 400 millioner til meget snart at udgøre 600 millioner, og det er noget, som kan gentages i hvert enkelt land i det såkaldte Globale Syd.

Det tredje princip er idéen om at etablere et moderne sundhedssystem i alle lande på jorden. Pandemien har påvist, at udelukkende de lande som har velfungerende sundhedssystemer reelt kan gøre noget for at beskytte deres borgeres liv. Kina var igen det land, der gjorde mest, og man kunne konstatere, at i USA og Tyskland og andre europæiske nationer var privatiseringen af sundhedssektoren den grundlæggende årsag

til, at de klarede sig så dårligt i kampen mod COVID. Et anstændigt sundhedssystem er også yderst vigtigt for levealderen. Hvis man dør tidligt af sygdomme, som der allerede eksisterer medicin for, hvor mange mennesker i udviklingslandene dør så ikke af sygdomme, som man nemt burde kunne behandle, hvis der var et moderne sundhedsvæsen. Det er det tredje princip.

Det fjerde princip fastslår, at i betragtning af at vi er den kreative art, den eneste kendte kreative art i universet, indtil videre, er det en grundlæggende rettighed, at ethvert menneske burde kunne udvikle sit kreative potentiale fuldt og helt. Det kræver universel uddannelse, og det forudsætter naturligvis, at man har mulighed for at tilegne sig viden om universel historie, sprog, naturvidenskab og kunst. Men uden denne uddannelse har mennesker ikke mulighed for at udnytte det potentiale, som vi alle har iboende i os, på den mest fuldgyltige måde.

Det femte princip er derfor spørgsmålet om, hvordan man finansierer alt dette som en helhed. Naturligvis har man brug for et kreditsystem, hvor hele formålet med kreditsystemet er at opnå det, som jeg nævnte i de første punkter. Med andre ord det fælles bedste, og at mennesket skal stå i centrum for økonomien, ikke profitmaksimering for en lille elite. Et referencepunkt er den måde, Bretton Woods-systemet var tiltænkt af Franklin D. Roosevelt. Jeg forstår, at mange lande i udviklingssektoren ikke bryder sig om Bretton Woods-systemet, men de kender ikke, hvad hensigten var hos Roosevelt, som døde på et uheldigt tidspunkt, så det egentlige Bretton Woods blev gennemført af Churchill og Truman. De fastholdt den koloniale struktur, selv om det var Franklin D. Roosevelts hensigt, at hovedformålet med Bretton Woods-systemet netop skulle have været at overvinde fattigdommen og øge levestandarden massivt i udviklingssektoren. Så det angiver et referencepunkt, og mange lande i det Globale Syd, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske

Økonomiske Union (EAEU) og andre organisationer i det Globale Syd er i øjeblikket allerede i gang med at skabe et nyt kreditsystem, en ny international valuta, så det er faktisk på trapperne.

Det sjette princip omhandler tanken om, hvad dette kreditsystem kan bidrage til. Nemlig at skabe forudsætningen for en reel udvikling af det Globale Syd, der altid starter med grundlæggende infrastruktur og derefter går videre til industri og landbrug. I den forbindelse er den Nye Silkevej lige nu det praktiske forslag, der er på dagsordenen, og Schiller Instituttet har i lang tid arbejdet på forslagene om, hvordan den Nye Silkevej kan blive en Verdenslandbro, der til sidst forbinder alle kontinenter med tunneller og broer, så den virkelig bliver en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle mennesker på planeten at få en anstændig levestandard.

Det syvende princip – og nu bevæger vi os nærmere ind på det filosofiske grundlag for disse mere konkrete skridt – er, at geopolitikken skal overvindes. Geopolitik var den grundlæggende årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det udgør faren for en Tredje Verdenskrig. Derfor bør vi forbyde atomvåben, for disse våben er så destruktive og dødbringende, at de absolut ikke bør tolereres. Det samme gælder for andre masseødelæggelsesvåben.

Det ottende princip er, at for at overvinde geopolitikken må folk lære at tænke i henseende til den ene menneskehed; ikke tænke i nation mod nation, blokke af interessegrupper mod andre grupper, men først og fremmest tænke som den ene menneskehed. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, har udtrykt det med sine ord ved at sige, at vi skal have “det fælles samfund for en fælles fremtid for menneskeheden”. Jeg har foreslået, at man bør anvende Nicolaus af Cusas tankegang, der som en af sine absolut banebrydende opfattelser udviklede ideen om Coincidentia Oppositorum – modsætningernes sammenfald – hvilket betyder, at der altid er et højere Ene, som kan

begribes af den menneskelige fornuft, som står over de mange, og som har en højere magt end de mange. Hvis det er meningen, at folk skal forstå, at man skal sætte den ene menneskehed først, så må man få dem til at træne sig i at lade være med at tænke "min interesse mod din interesse", for at vende tilbage til Benito Juárez' sætning: "Den andens interesse indebærer alle andres interesse", hvilket betyder den ene menneskehed. Så Nicolaus af Cusas filosofiske diskussion om modsætningernes sammenfald, som er et helt, stort emne i sig selv, er en meget nyttig måde at nå frem til dette på.

Det niende princip, som jeg har foreslået, er, at vi er nødt til at give denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur en særlig uddybning. Hvordan kan vi give os selv principper, som på en måde er uangribelige? Jeg tror, og det har jeg overvejet i meget lang tid, at den eneste måde, hvorpå vi i sidste ende kan få orden i verden, er hvis vi anvender det fysiske univers' lovmæssighed – som er virkeligheden – på den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden. Det er en idé, som ikke er ny. I den europæiske filosofi har der f.eks. altid været en idé om, at der findes en naturlov. Naturloven er ifølge denne tradition givet i skabelsesordenen, den står over den lov, som mennesket har fastsat. Den er på en måde indbygget i skabelsens orden. En tilsvarende idé finder man i mange store kulturer. I Indien hedder det, at vi på Jorden skal gennemføre den kosmologiske orden; i Kina benævnes det Himlens mandat, som skal styre politikken. Ideen er grundlæggende, at vi skal studere lovmæssigheden i det fysiske univers. Det gode er, at vi på grund af den moderne videnskab i stigende grad ved mere og mere om denne lovmæssighed.

F.eks. giver de store teleskoper, Hubble-teleskopet og for nylig James Webb-rumteleskopet, os et utroligt indblik i, hvordan universet fremstår. Allerede Hubble-teleskopet viste os, at der findes mere end 2 billioner galakser. Wow! Jeg synes, det er helt fantastisk, fordi det giver en fornemmelse af, at man kan studere denne lovmæssighed, og at der kan

drages konklusioner om vores liv på Jorden, når det gøres. Naturligvis er der andre områder som biofysik eller det utrolige perspektiv af termonuklear fusionsvidenskab, og hvad det ville betyde, hvis det kunne gennemføres kommercielt på Jorden med hensyn til råstofsikkerhed og energisikkerhed. Men også, hvordan solen fungerer, hvordan processer fungerer i kontrollerede plasmaer. Alt dette vil give os et indblik i universets lovmæssighed og kan vejlede os i, hvordan vi bør tilrettelægge vores politiske liv.

Afslutningsvis er det tiende punkt nok det vigtigste, og jeg er også sikker på, at det er det mest kontroversielle. Fordi jeg dybest set fastholder, at mennesket i bund og grund er fundamentalt godt, og at det derfor i uendelighed er i stand til selv at perfektionere både dets kreative åndsevner og sjælens samt karakterens skønhed gennem studier, gennem opdagelser og gennem æstetisk dannelse.

Dette er et særdeles grundlæggende optimistisk billede af mennesket, som ikke alle mennesker deler. Men jeg er helt overbevist om, at Nicolaus af Cusa også på dette punkt havde ret, for han sagde, at ondskab ikke er noget, der eksisterer i sig selv, men at det er mangel på udvikling. Det tror jeg virkelig på. Hvis man giver alle børn mulighed for at få et anstændigt hjem, en kærlig familie og adgang til en uddannelse, der optimerer alle de potentialer, der ligger i barnet, er der ingen grund til, at folk skulle blive onde eller grådige eller ubehagelige, eller hvad som helst, men at de vil værdsætte deres egen kreativitet mere end alt det, vi kæmper med i dag. Hvis man ser på de virkelig kreative mennesker – læs f.eks. dialogerne mellem Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldt eller Albert Einstein og Max Planck – og man ser, at forholdet mellem mennesker kan blive ét, hvor den ene elsker den anden på grund af det kreative potentiale, som han eller hun udtrykker, og omvendt, og så har man et oprigtigt menneskeligt forhold.

Så jeg tror, at det er absolut muligt. Jeg reflekterede

eksempelvis mange gange over f.eks. Friedrich Schiller, efter hvem Schiller Instituttet blev opkaldt for 38 år siden, fordi jeg mener, at Friedrich Schillers menneskebillede er så ædelt, at jeg syntes, det burde have indflydelse på politik. Men Schiller mente, at fornuftets tidsalder var ved at komme, og det mente mange af humanisterne i det 18. og tidlige 19. århundrede også. Jeg spurgte mig selv mange gange, hvorfor det ikke skete? Fordi jeg værdsætter disse humanisters holdninger og synspunkter meget højt. Jeg er kommet til den konklusion, at grunden var, at videnskaben, teknologien og industrien endnu ikke var udviklet nok til at overvinde fattigdommen i kolonierne. Derfor var det ikke engang et spørgsmål, og de mest ædle ideer hos folk som Leibniz eller Schiller fandtes på idéplanet, men det materielle grundlag eksisterede endnu ikke.

Men nu mener jeg, at vi har mulighed for at overvinde fattigdommen for altid på grund af de videnskabelige og teknologiske fremskridt. Der er ingen grund til, at et eneste menneske skal sulte eller dø tidligt på grund af mangel på medicin. Grundlæggende kan vi opbygge en verden, hvor, hvis man ser på de seneste teknologiske gennembrud inden for kunstig intelligens og digitalisering, hvis disse nye områder bruges til det fælles bedste, vil de sætte folk fri til at bruge mere tid på deres kreative udvikling, og hvor livslang læring og livslang forskning og kreativitet vil blive mere og mere almindeligt.

Så jeg tror på idéen om at kæmpe for, at folk indser, at udvikling er nøglen til alting: Udvikling er navnet på fred. Udvikling er navnet på at overvinde det onde, og vi er ikke bundet i en manikæisk verden, hvor det onde og det gode altid vil eksistere side om side, men at vi i sidste ende kan få menneskehedens liv til at hænge sammen med universets lovmæssighed. Og at vi derfor har en meget lys fremtid foran os, hvis vi handler beslutsomt nu.

Jeg takker jer endnu en gang for at give mig mulighed for at præsentere disse idéer for jer. Hvis I finder dem tiltalende,

så slut jer til os og hjælp os med virkelig at skabe en ny økonomisk verdensorden, som er menneskehedens værdighed behørig. Jeg takker jer mange gange. [hzl]

‘Solovyov Live’ Interviewer Helga Zepp-LaRouche om de Ti Principper

Dec. 7, 2022 (EIRNS)—Vladimir Solovyov aired a 21-minute interview with Helga Zepp-LaRouche on Dec. 7.

VLADIMIR SOLOVYOV: Well, unfortunately, that’s about my German, so if you don’t have anything against it, we’ll try English. I’m sorry for being a late a couple of minutes. You know, those Russians, they’re never good on time. There’s always a problem with Russians being good on time! [laughter]

I have to say: I was quite impressed with your very tough point of view, should I say that? very revolutionary. Definitely not mainstream of current European political ideas. How come? It looks like the *Dawn of Europe*, the book that was written more than a 100 years ago, suddenly comes true. What are we facing right now? And what should be done, in order to save the world?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I think the problem is that we are, as some of the Russian officials have stated recently, we are already at a state of war between NATO and Russia, and many people in many countries are extremely worried that this may lead to nuclear war. And if it would come to that, I don’t

think it would be a limited nuclear war. I think regional war, the use of only tactical nuclear weapons, I think this is all ruled out. And if it comes to the use of only one single nuclear weapon, it would have the danger of a global nuclear and that would mean the annihilation of civilization.

And for me, I think you have to start with that: This is why I have suggested principles, 10 principles for a new international security and development architecture, which is drawing very much on the example of the Peace of Westphalia which ended 150 years of religious war in Europe. And I'm really fighting very hard to put this on the agenda before it is too late.

SOLOVYOV: So what are those 10 principles? And what makes you think that current political power in Germany, but basically in U.S.A.—we realize that; whatever is there right now in Germany, it's just a reflection, it's just another projection of American point of view—that they will hear you? That you won't be punished severely for your point view. Because now it's not—it's impossible to talk about the freedom of speech and the freedom of philosophical ideas in Europe.

ZEPP-LAROUCHE: I know it's not allowed, and you are being ostracized immediately, and worse. But I think we are in a situation—I mean, this is not a tenable situation. Germany, for example, has lost all of its sovereignty with the present government, at least concerning certain ministers. We are running against a collapse in Germany: The economic situation is absolutely devastating. The result of the sanctions, which Germany imposed against Russia, on orders practically of the United States, is boomeranging, and the blowback is threatening the existence of Germany as an industrial nation. So this will become apparent in the next weeks and months.

And I think we are in an epochal change: It's not just a war between the West and Russia, but the result of the policies imposed against Russia in particular, have led to a

counterreaction: The entire Global South is in a revolutionary spirit to establish a just new economic order, and this is a revival of the Non-Aligned Movement, which was already on that course in the 1970s, and now I think it is unstoppable. You have the emergence of a completely new system, which is the BRICS, the SCO (the Shanghai Cooperation Organization), the Eurasian Economic Union, all of these countries are reacting to the policies coming especially from the British and the United States, and they're forming a new world economic order.

Some people may think it is enough if you have a multipolar world; the unipolar world is definitely over. But I am of the opinion that even multipolarity is not sufficient, because it still has the potential of a geopolitical confrontation. So this is why I think the most advanced proposal to overcome that in the present world comes from President Xi Jinping, who is talking about the "shared community of the future of mankind." My 10 principles are basically an effort to elaborate principles how we can get people to understand what the new paradigm is, in which we have to move. That is a very deep philosophical conception: I've been working together with my late husband, Lyndon LaRouche, on that for the better part of the last 50 years. So I'm convinced that this is resonating with what the world right now urgently needs, which is a new conception—the question, really, is can we as a human civilization give ourselves an order which allows the long-term survivability of our species? So this is the biggest challenge to our intelligence you can have. And since I'm—and that's the 10th point of my 10 principles—I'm convince that man is fundamentally good, and that the evil in the world is the result of a lack of development.

So I'm confident. I think the danger is incredibly big, but on the same time, I'm also extremely optimistic that a solution to this present calamity can be found.

SOLOVYOV: So what are those 10 principles? What are they? How dare you bring those 10 principles to the world of Schwab! Who

is saying that humanity is a disease, and it's better to be without humanity for the world! So how come that, nowadays, you're coming with basically, let's say "humanitarian tradition" of understanding humanity? Instead of modern liberal, Nazi view, where basically humanity should be destroyed?

ZEPP-LAROUICHE: Well, I think the present world order, in large part suffers from the problem of oligarchism: That is not a new phenomenon. You had empires, the Roman Empire, the Byzantine Empire, the Venetian Empire, the British Empire, which in one sense still exists, and these forms of government were based on the idea that you have a small, powerful elite, sometimes the aristocrats, sometimes the financial elite, and that they have all the privileges and rule over backward masses of people. That system is the origin of what a former President of the Czech Republic, Vaclav Klaus, calls the "green delirium," which is the idea that we are living in a world of finite resources, that you have to have management of scarcity, and all of this.

But that's not the real universe. The good thing is that man is different from animals, because we are capable of discovering universal principles about the physical universe. This is called scientific and technological progress, and when we apply that progress in the production process, then it leaves to an increase in the living standard, the longevity of people. So, I think we have reached the point now where the evolution of mankind is at a point where we have to adjust the political and economic order to the actual lawfulness of the physical universe, if we want to survive. That is not a new idea: That was actually a philosophical conception in Europe, it was called "natural law." You have the same idea in other cultures. In India, for example, it's called "cosmology," where basically politics is supposed to implement the lawfulness of the cosmos. You have the same idea in Chinese philosophy, with the "Mandate of Heaven." So in all great

cultures, you have the idea that there is a higher lawfulness which we have to respect, or bring about destruction.

So I think we are in a very optimistic change of an epoch. I would call it that mankind is about to reach the age of adulthood.

SOLOVYOV: [laughs] That is very optimistic, should I say! But by reaching the age of adult, we have to face quite new challenges. One of them is that Europe is basically put in an Iron Curtain, by trying to recognize Russia as a “sponsor of terrorism” state, they are just cutting all possible ties that have been left, and it’s leading us to a completely new scenario. Europe without Russia is basically a very small place!

ZEPP-LAROCHE: Right now, the mainstream media and the major political parties, as they are represented in the European Parliament, which made this resolution about Russian being a terrorist state, that is the surface. And if you only look at the mass media, you get the impression that that is everything there is. But we are organizing people: Look, there are demonstrations in all European countries, to end the war, to have a peaceful negotiation, use diplomacy already, and many people are demonstrating in east Germany, in Belgium, in France, in Italy, even in Great Britain. So I think, this is a very dangerous moment, obviously, but I think that as the crisis will become bigger, and you have hyperinflation, the energy prices, the food prices, I think we are heading towards a very big moment of decision. And what the Schiller Institute is trying to do, is we are organizing international conferences, which have to be virtual because of the still existing pandemic conditions, and we are trying to bring together people from all over the world.

I have initiated something which is called—I should explain—Friedrich Schiller, after whom the Schiller Institute is named, had the idea that there must not be contradiction

between patriots and world citizens. So, given the fact that the danger of nuclear war makes everybody, instantly a world citizen, because the whole world is challenged, so I've called for a world citizens' movement. And since I was born in Trier—which some people may recognize the importance of that—I have called for “World Citizens of All Countries, Unite!” [laughs] in which I find a certain irony.

But many people have responded. We've had three conferences already with many sitting and former parliamentarians, and former ministers and Presidents from Latin America, who have issued a call to all parliamentarians and elected officials of the world to join this movement, and fight essentially for these 10 principles, and a new security and development architecture.

SOLOVYOV: So you are still an optimist? Do you still think that humanity is going to survive?

ZEPP-LAROUCHE: Oh, yes! You know, obviously, the danger is enormous, because if it comes to nuclear war, there will not be even an historian left to investigate the reasons why it came to this point. So I'm not unaware of the incredible danger. But I believe that the majority of the world is already creating a new system: The BRICS countries already have a GDP which is higher than that of the G7. And you saw at the recent G20 meeting, despite incredible pressure, the majority of the countries of the Global South do not want to change sides! Even the Trilateral Commission, which is really—not exactly my kind of organization—the Japanese representative of the Trilateral Commission just recently said, telling the United States and Great Britain, do not force us to choose sides between China and the United States, because if we are forced, we will choose China. This came from Japanese Trilateral Commission members!

So the spirit is really not—people do not want this geopolitical confrontation any longer. And I think there is a

tremendous chance—look, Modi, who will chair the G20 in the coming year, just wrote a very beautiful statement, where he echoed essentially what I'm saying, that there are people who say that man is evil, but he says, no, the fact that there are so many aspirations in religion and philosophy that man is fundamentally good. And I think that with the leadership of India in the G20, you will see that the Global South will have a much great voice.

And we are trying to convince people in the United States and in Europe to join with that new system, rather than trying to oppose it. And, OK, maybe that will not function, but I'm optimistic that it's the only choice: Because we have to get the United States and Europe to cooperate with the countries of the Global South and China. If the United States and China, which are the two largest economies of the world, are not working together, then no problem of the world can be solved. On the other side, if we succeed in showing that there is an advantage for everybody, to solve poverty—I mean poverty should be eliminated! It is the biggest violation of human rights you can imagine. So, all I want to say, is that what we are proposing is actually in cohesion with the wishes and desires of the world population.

SOLOVYOV: Well! But how can you imagine those guys in U.S., in U.K., in Germany, giving up the complex of superiority, where they still consider the other part of humanity, according to Kipling, half-beast, half-humans, as in the burden of the white man? So how can you imagine Americans suddenly recognizing that they're not the chosen nation? They won't count it! They don't want to do it! No one ever gave up the complex of superiority before being defeated. There is no brain to apply to: Look at Biden! There is no *brain* to apply to! There is a number of stereotypes! And that's about it.

ZEPP-LAROCHE: Yeah, but look, Josep Borrell from the EU made this incredible statement that the EU is a beautiful garden...

SOLOVYOV: Yes, surrounded by jungle.

ZEPP-LAROUCHE: And that made him the laughingstock of the whole world!

SOLOVYOV: But he is an idiot! And he represents the diplomacy of the EU! What kind of *idiot* right now represents the EU as the top diplomat? That's annoying!

ZEPP-LAROUCHE: Yes. But, in a certain sense, you have to laugh about it, as many countries of the Global South are doing.

The countries of the developing sector are right now in a mood where they recognize that this is the effort to keep the colonial order. But that is not—Look, all of these countries have a different tradition. The United States, for example, made their independence in the War of Independence against the British Empire. And the Constitution of the United States was the first real republic in the history of mankind, and if you look at the principles of Benjamin Franklin, of George Washington, of John Quincy Adams—John Quincy Adams said exactly what we are saying today, that you need a partnership of perfectly sovereign republics and the United States should not go out and look for foreign monsters. And then, Lincoln had the same idea. Franklin D. Roosevelt, when he designed the Bretton Woods system, it was meant as the first priority to overcome the underdevelopment of the developing countries. Even Kennedy had a beautiful idea about the role of technology would solve all the poverty in the Third World. So there *is* a tradition in the United States which is completely different. The problem with the United States right now is that they have adopted the model of the British Empire as the basis to rule the world in a unipolar world, in a unipolar style. But that is not the whole United States! The people of the United States are essentially good. It is what some people call the “MICIMATT”—you know, Ray McGovern—

SOLOVYOV: Right.

ZEPP-LAROUICHE: It's the military-industrial complex, plus the Congress, plus the media, plus Silicon Valley, but that is a small minority. They look like the all-powerful force right now, but I think this other tradition of America is there, and we are trying very hard to make a revival of the best traditions of the United States.

SOLOVYOV: I hope that you succeed. I hope you succeed! Unfortunately, our time is running out. And excuse my smile: The reason is that my wife's name is Olga Sepp [ph], so when I see Helga Zepp, I feel like I'm talking to a relative, should I say! [laughter]

ZEPP-LAROUICHE: That's funny!

SOLOVYOV: Yes, that's quite unusual. And, I love what you're saying! And I love your very sweet, idealistic, but very thought-through, based on the belief that human are better than they are.

The only minor thing is: The Founding Fathers of the United States, after all about democracy and "human rights," shall we say, so they all owned slaves. So, their definition of free men, were only for WASPs, and that's what makes us Russians being so careful when we're dealing with the West—the definition of every word. You have to be sure that you understand words in the same way. In any other case, we're running into problems all the time.

It was a pleasure, and I to continue our discussions in the coming future. [hzl]

Definitionen på succes: LaRouche-faktoren i den nuværende strategiske situation

Den 7. december 2022 (EIRNS) – “Jeg håber, at I får succes. Jeg håber det lykkes for jer!”

Det var de afsluttende bemærkninger fra Vladimir Solovyov, vært for “Solovyov Live”, Ruslands store tv-talkshow, der følges af millioner af seere, ved afslutningen af et 21 minutter langt interview i morges med Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche. I diskussionen havde Zepp-LaRouche advaret om, at “vi allerede befinder os i en krigstilstand mellem NATO og Rusland, og mange mennesker i adskillige lande er ekstremt bekymrede for, at dette kan føre til atomkrig”. Hun hævdede, at en sådan krig ville betyde civilisationens udslettelse, og at “det er derfor, jeg har foreslået principper, 10 principper, for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som i høj grad tager udgangspunkt i eksemplet med den Westfalske Fred, der afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og jeg kæmper virkelig meget hårdt for at få dette på dagsordenen, før det er for sent.”

Efter at have adspurgte Zepp-LaRouche om, hvordan dette var muligt, i betragtning af den nuværende forpligtelse i Vesten til unipolær plyndring og angreb på suveræniteten; og efter at have lyttet opmærksomt til hendes detaljerede forklaring om, at “der er en tradition i USA, som er fuldkommen anderledes” end den nuværende politik, en tradition, der går tilbage til Washington, Quincy Adams, Lincoln og FDR; svarede Solovyov: “Jeg elsker det du siger!”, og roste Zepp-LaRouches “idealistiske, men meget gennemtænkte” politiske forslag –

samtidig med at han med forsigtighed bemærkede, at russerne skal være "så varsomme, når vi har med Vesten at gøre".

Senere på dagen tildelte Mexicos Journalistklub deres prestigefyldte 2022-pris for "fremme af ytringsfrihed" til Schiller Instituttet og dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, for instituttets modige kamp for retfærdighed og udvikling for alle nationer.

I sit videobudskab med påskønnelse, som blev afspillet ved prisoverrækkelsen i overværelse af en stor del af den nationale og internationale presse i Mexico samt landets øverste politiske repræsentanter, understregede Zepp-LaRouche endnu en gang, at "vi befinder os på et utroligt afgørende tidspunkt i verdenshistorien, hvor vi på den ene side er truet af en mulig global atomkrig, på den anden side af den hurtige fremkomst af en ny retfærdig økonomisk verdensorden". Hun tilføjede, at "Mexico kan spille en enestående rolle, ikke blot for at hjælpe med at få hele Latinamerika til at arbejde med Bælte- og Vej-Initiativet, men i betragtning af dets historiske og geografiske placering kan det gøre noget, som menneskehedens eksistens kunne afhænge af: at få USA og Kina, de to største økonomier på planeten, til at arbejde sammen om en fælles udvikling af det latinamerikanske kontinent og hele det Globale Syd."

Der opnås imponerende fremskridt i retning af en sådan ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling i mange dele af verden – uden for USA og Europa. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, ankom f.eks. i dag til Saudi-Arabien for at deltage i tre beslægtede topmøder (Kina-Saudi-Arabien, Kina-arabiske stater og Kina-Golf Samarbejdsrådet). Udenrigsministeriets talskvinde Mao Ning meddelte, at besøget "vil udgøre en epokegørende milepæl i de arabisk-kinesiske forbindelsers historie", og at "vi håber, at vi i fællesskab kan handle i forbindelse med det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, gøre fremskridt med hensyn til Bælte- og Vej-samarbejdet af høj kvalitet og bidrage til

fred og udvikling i Mellemøsten og i verden som helhed”.

På samme måde har den kinesiske regering netop annonceret færdiggørelsen af en 10 km lang tunnel under Yangtze-floden, som vil indeholde tre naturgasrørledninger, hvilket er en afgørende komponent i den 8.100 km lange østrute-rørledning, som Kina og Rusland aftalte at bygge tilbage i 2019, og som vil forsyne Shanghai med russisk gas inden 2025.

I mellemtiden er Storbritannien sunket ned i en depression, som ifølge Confederation of British Industry vil være ensbetydende med “et tabt årti” for den økonomiske vækst – det næstværste i Europa, kun overgået af Tyskland. Ungarn har erklæret en energikrise, da folk er begyndt at hamstre den knappe benzin og andre produkter, og forventer en 30 % mangel på de nødvendige energiforsyninger. Og i USA har FED’s desperate renteforhøjelser været med til at udløse et fysisk økonomisk sammenbrud og hyperinflation på samme tid.

Således LaRouche-faktoren. “Vi forsøger at overbevise folk i USA og Europa om, at de skal tilslutte sig det nye system i stedet for at forsøge at modsætte sig det”, forklarede Zepp-LaRouche i sit interview med Solovyov. “Jeg er optimistisk og tror, at dette er det eneste valg: Fordi vi er nødt til at få USA og Europa til at samarbejde med landene i det Globale Syd og Kina.”

Helga Zepp-LaRouche omtalt på CGTN

Det strategiske landskab for BVI: Fortid, nutid og fremtid

Helga Zepp-LaRouche omtalt på CGTN

Det strategiske landskab for BVI: Fortid, nutid og fremtid

“Så, landene i Vesten bliver nødt til at træffe et valg i den kommende tid: Enten vil de holde fast i deres ideologisk motiverede politik og blive mere og mere marginaliserede, eller også vil de ihukomme deres bedste traditioner og beslutte sig for at samarbejde med den nye økonomiske orden, som er ved at opstå.”

Fru LaRouche var med i et CGTN-indslag i denne uge, hvor hun skarpt beskrev den virkelighed, som den vestlige verden står over for.

CGTN TV:

“Når man ser tilbage på de seneste ni år, har Bælte- og Vej-Initiativet (BVI) frembragt en lang række resultater, såsom højhastighedsbanen Jakarta-Bandung, Phnom Penh-Sihanoukville-ekspressbanen, Kina-Laos-jernbanen, Velana Internationale Lufthavn osv.

Hvad er de vigtigste faktorer for en vellykket gennemførelse af BVI-projekterne? I 2023 markerer Kina 10-årsdagen for BVI i Kina. Hvilken udviklingsretning bør man koncentrere sig om i de kommende år? Og hvilket område vil være toneangivende i fremtiden? Hør Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, for at få mere indsigt.”

Link til video her:

<https://news.cgtn.com/news/2022-12-03/A-strategic-landscape-of-BRI-Past-present-and-future-1fsxJB1SHsc/index.html>

Engelsk transskription:

Dec. 3, 2022 (EIRNS)—CGTN TV broadcast a 15-minute special video featuring Schiller Institute founder and leader Helga Zepp-LaRouche, on Dec. 3, under the headline, “Strategic Landscape of the Belt & Road Initiative—Past, Present and Future.” Her presentation was illustrated with beautifully composed photography. Below is a transcript, giving the questions and her answers. (<https://news.cgtn.com/news/2022-12-03/A-strategic-landscape-of-BRI-Past-present-and-future-1fsxJB1SHsc/index.html>)

Looking back at the past 9 years, BRI has made a lot of achievements, such as the Jakarta-Bandung High-Speed Railway, Phnom Penh-Sihanoukville Expressway, China-Laos Railway, Velana International Airport, etc. What are the key factors to implementing all these BRI projects successfully? Do you think these cases can be replicated on other projects? Do these cases prove that BRI is of interest for both parties?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: In all of these cases, and one could add the CPEC [China-Pakistan Economic Corridor] or projects in Africa, these transport projects provided, often for the first time, the beginning of the construction of modern infrastructure in countries of the developing sector. They always bring an improvement in the speed and access for the movement of goods and people, save an enormous amount of time, always create the framework for investments in industry and agriculture, sometimes are enlarged with investments in energy production and distribution and communication, and often are the beginning of entire development corridors, opening up landlocked areas for development.

As one could see with the joy and pride with which President Widodo announced the opening of the Jakarta-Bandung High-Speed Railway at the occasion of the G20 summit in Bali, these projects contain within them the hope for a better future of the respective country. The tragic earthquake occurring within days after the G20 summit in Indonesia on the island Java, killing so far 162 people, just underlines the need to finally

install a global earthquake early warning system, since the effect of such natural disasters can only be minimized through better infrastructure systems.

If one looks in the history of the development of the so-called advanced countries, let it be the United States, Germany, Japan, or Russia, the building of a grid of national infrastructure was always the beginning of industrialization. The criticism by the West of the BRI, that it would be an effort by "China to take over the world," create debt traps, create dependencies, etc. are thinly veiled cover stories. The former colonial powers had a long time to build railways, roads and industrial parks in their former colonies, but obviously they didn't. So the BRI has spread so quickly by finding the cooperation with 140 countries, because these nations often see the participation in the BRI as the first real chance to overcome poverty and underdevelopment and create a hopeful future for their citizens.

It is the natural course of the advancement of mankind, that eventually all nations will enjoy the infrastructural, industrial and agricultural conditions for a decent living standard of their populations. In the aftermath of the COVID-19 pandemic, which destroyed approximately 500 million jobs and the ongoing threat of a world famine, the world needs the creation of around 1.5 billion new productive jobs. Many of these can be facilitated by developing continentally integrated grids of railways, highways, waterways in Africa, Latin America, and Asia, as well as creating the energy requirements for an improved living standard of the people in the Global South. The fact, that circa 2 billion people don't have access to clean water, points to the need to create new fresh water sources, through water management, as well as the investments in desalination projects with the help of small nuclear reactors, ionization of the atmosphere, or accessing aquifers.

One of the most exciting projects of the BRI is the ongoing

engagement of Chinese companies building a massive science city in Iraq, under the landmark oil-for-projects agreement signed with Baghdad in 2019. There are other such science-city projects underway with different countries of the Global South, which will allow them to educate a great number of students in advanced sciences, and in this way make it possible for the country to leapfrog from underdevelopment, to a modern, science-oriented economy.

Until August 2022, nearly 60,000 China railway expresses have been launched, and more than 250 companies joined the "Silk Road Maritime Association," 12 trillion yuan invested in BRI countries, besides, BRI created over 340,000 jobs. What are the impacts of these developments for the global economic landscape?

ZEPP-LAROUCHE: While the world economy overall has been sluggish, investments in infrastructure in Europe and the U.S. are dangerously lagging behind and geopolitically motivated sanctions are completely backlashing against especially European economies, the Chinese economy and the BRI have been the true motor of the the world economy. China is the largest trade partner for the U.S., the EU and ASEAN. But the most important aspect of the BRI projects is that they are all investments in physical economy, therefore, they represent real assets, as compared to investments in monetary values, which can evaporate in a crash. These investments remain physical assets, even if many of the monetarist values are being wiped out by the hyperinflation now threatening the financial sector of the neoliberal system.

What are the challenges to the BRI so far?

The most significant challenge comes from a negative shift in the attitude of some Western governments, think tanks and media, which first ignored this largest infrastructure project in the history of mankind, the BRI, for about four years, but then from 2017 on started to portray the BRI as an expression of China's "imperial designs." Initially many people and

entrepreneurs in the U.S. and European nations reacted very enthusiastically to the "New Silk Road," once they learned about it, for example from the Schiller Institute or people doing business with China. After these politicians, think tanks and media started to paint China as a "strategic competition" and "systemic rival," the public opinion became influenced negatively.

This could be reversed, however, because of the present tumultuous political developments, with challenges even to the existence of some European nations as industrial states. More efforts have to be made to show the advantages these European nations would have if they engage in joint ventures together with China in investments in third countries. Under conditions of hyperinflation and even energy blackouts, the cooperation with China can become the lifeboat for many countries.

Follow up questions: according to BBC, EU launches €300 billion bid to challenge Chinese influence, meanwhile, leaders detail \$600 billion plan to rival BRI at G7 summit 2022. What is your assessment of all the initiatives which are similar to BRI (e.g. Partnership for Global Infrastructure and Investment (PGII), Build Back Better World (B3W) Partnership, Global Gateway initiatives, etc.)?

ZEPP-LAROCHE: So far, neither the United States nor the EU has come up with anything to match China's Belt and Road Initiative. The so-called Build Back Better plan was repeatedly reduced in size, scope and cost, ultimately rejected through procedural tactics used in the Congress, and bits of it finally included in the Inflation Reduction Act of 2022. "The EU's Global Gateway is already delivering," Ursula von der Leyen claimed during her State of the Union speech in September, but the question is, for whom? She did not mention the word "development" once, there is no fresh money allocated for it, and it is just a rebranding of previous plans like the Juncker plan, which went nowhere, since it counted on a combination of public investments, loan guarantees and private

investments, which never came.

The key problem is that the G7 has no passion to alleviate poverty in the Global South through real economic development, but they want to export their Malthusian ideology as a geopolitical weapon against China. But they don't realize that the countries of the Global South can see that the Emperor is naked. As long as the leaders of the G7 are sitting on their high horse, like Josep Borrell, who thinks the EU is a garden and the rest of the world is a jungle, their ideological blindfolds will mean that they are living in a delusional world.

[Continued exchange:]

In 2023, China will mark the tenth anniversary of BRI, which development direction should be concentrated on in the next 5 years? And what field will be trending in the future? What do you think about the 'Digital Silk Road' and the 'Green Belt and Road Initiative'?

ZEPP-LAROUCHE: I think that one of major foci should remain building basic infrastructure in all the countries who wish to cooperate. That is the key precondition for everything else. Then, the pandemic has demonstrated that the building of the Global Health Silk Road, a modern health system in every single country on the planet, is a top priority.

Obviously the Digital Silk Road carries the promise that the countries of the Global South can leapfrog to some of the most advanced technologies provided it is combined with appropriate education programs. They do not have to march through all stages of development which the industrial countries passed through during the last 200 years, but, with the help of China and like-minded countries, they will be able to catch up in the foreseeable future.

The Digital Silk Road will bring dramatic changes in the next period as artificial intelligence and robots will increasingly

replace traditional human physical work, setting human beings free to spend much more time for lifelong learning. This means that coming generations will have a much greater opportunity to develop all potentialities embedded in every single individual, something which is now completely wasted for billions of people who have to worry that they get their meal for the next day. Naturally the education of the mind and the aesthetic education of the character have to go along with these breakthroughs in science and technology and their application in the production process. But many Asian countries have already found the key to that problem, by reviving their sometimes 5,000-year-old cultures with an optimistic outlook for the potential of the future. So the Digital Silk Road and the Cultural Silk Road should be seen as part of the same project.

Also the Space Silk Road is related to that, because the extension of infrastructure into nearby space will represent the indispensable next phase in the evolution of mankind. Several countries of the Global South already have demonstrated great interest in participating in space programs. So there is all reason for optimism for the future of humanity.

Facing the severe global economic situation, how do BRI projects help participators cope with the economic downturn? ZEPP-LAROUICHE: As one can see now the central banks of the G7 are trapped in the hopeless contradiction between quantitative easing (QE) and quantitative tightening (QT). Eventually soon, only an end to the casino economy can resolve that problem. Several countries of the Global South are already reacting to the weaponization of the dollar system by designing their own international currency and a new credit system.

The Chinese economic miracle demonstrates also another interesting aspect, namely that continuous innovation eliminates the occurrence of so called long term economic cycles.

So the countries of the West will have to make a choice in the coming period, either they will stick to their ideologically motivated policies and become increasingly marginalized, or they will remind themselves of their better traditions and decide to cooperate with the emerging new economic order.

Given the immediate threat of deindustrialization of the German economy, because the German government follows policies dictated by the Anglo-Americans in the confrontation against Russia, the sanctions, and weapons deliveries to Ukraine, we will go into a very dramatic weeks and months in the coming winter. And if the German economy collapses, it will affect all other European economies. There are more and more people demonstrating in many German cities, against the sanctions, against the high food and energy prices, and for a negotiated end to the war. Germany is an export-oriented economy, and therefore, the possibility to participate in projects of the BRI, in joint ventures together with China and other participating countries, is the only recognizable way how a deep depression in all of Europe can be avoided. And naturally, in many countries of the Global South there is already a total spirit of optimism concerning the chances the BRI offers to them. [dns][mgm]

**Webcast med Helga Zepp-
LaRouche og vært Harley
Schlanger**

Fare for tredje verdenskrig på grund af et dødeligt missilangreb i Polen bekræfter behovet for en ny strategisk arkitektur

Torsdag den 17. november 2022

HARLEY SCHLANGER: Goddag, velkommen til den ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche. Jeg er Harley Schlanger, og det er torsdag den 17. november 2022. Helga, i de sidste par dage i den forgangne uge, så det ud til, at vi har undvejet et potentielt atomprojektil med missilhændelsen i Polen. Jeg er endnu ikke sikker på, at de fleste mennesker er klar over, hvor alvorligt dette er, men jeg tror, at det er meget vigtigt for dig at forklare folk din opfattelse af, hvad der foregik i forbindelse med denne hændelse.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at vi virkelig alle bør studere denne hændelse, fordi den anskueliggør, hvor hurtigt vi på grund af dumhed, provokationer, overreaktioner, en kombination af alle disse ting, kan komme i en situation, hvor man har en fuldbyrdet NATO-Rusland-konfrontation, for det var det, der var på nippet til at indtræffe.

I tirsdags kom nyheden om, at et missil havde ramt et sted i Polen, og straks var der en hel række medier og nogle politikere, der påstod, at dette var et russisk angreb på Polen, et NATO-medlem. Folk begyndte endda at tale om NATO's artikel 5, dvs. den forsvarsmæssige betingelse, hvor hele NATO skulle have forsvaret Polen. Nogle af medierne, især de britiske medier, Daily Telegraph, The Mail, gik grassat og

talte om et russisk angreb på Polen; Bildzeitung og flere tyske medier gik helt amok med overskrifter som "Putin leger med Tredje Verdenskrig". Sådan lød overskrifterne onsdag; endog i en lederartikel. Dette på trods af at præsident Biden allerede tirsdag aften, naturligvis grundet tidsforskellen, havde sagt meget klart, at der ikke var noget bevis for, at der var tale om et russisk missil, men at mistanken var, at det var et ukrainsk luftforsvarsmissil, som på den ene eller den anden måde var endt i Polen.

Så på trods af at USA's præsident og efterfølgende Pentagon benægtede, at det var et russisk missil, bragte medierne stadig overskrifter, endog om morgenen onsdag, hvor der blev rapporteret om sagen. Zelenskyj og Kuleba insisterede naturligvis hele dagen på, at det uden tvivl var et russisk missil, og da det blev tydeligt fastslået, at det ikke drejede sig om et russisk missil, sagde Kuleba, at det var en "konspirationsteori" at påstå dette.

Det er utroligt, men det er på en måde forståeligt – Ukraine er én ting. Men så fremturede nogle vestlige politikere, f.eks. fra det tyske liberale parti, FDP, [Marie Agnes] Strack-Zimmermann, formanden for forsvarsudvalget, og Lamsdorff, de påpegede alle sammen, at der ikke var nogen tvivl om, at det var et russisk missil. Så det som disse mennesker talte om, var muligheden for en militær konfrontation mellem NATO og Rusland i denne ekstremt anspændte situation. Det viser, at de ikke spekulerede på, om vi havde beviser, om de var blevet verificeret. Ved vi det?" De anmodede ikke om en undersøgelse, men de hoppede blot til konklusionen og gav Rusland skylden.

Jeg mener dette må analyseres, for det viser simpelthen, at i tider med utilsigtede hændelser eller forhold, kan det gå galt, hvis vi ikke bevæger os i en anden retning og udvikler en sikkerhedsarkitektur, hvor en sådan potentiel udslettelse af menneskeheden kan forhindres; Dette bør virkelig udgøre et varselssignal for alle, der ikke er fuldstændige idioter, om

at vi helt klart skal gå i den retning, som Schiller Instituttet har påpeget siden april i år, nemlig at vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, baseret på principperne i den Westfalske Fred.

Der er i kølvandet på sagen naturligvis krav om en grundig undersøgelse. Nu er der ligefrem røster, der taler om, at det måske var en provokation. Der er endda politikere i Polen, som udtaler, at Warszawa er nødt til fuldstændigt at genoverveje sin strategi i forhold til Ukraine. Så jeg er ikke i stand til at besvare disse spørgsmål nu, for det er naturligvis af største vigtighed, og man skal være ekstremt grundig for at finde ud af præcis, hvad der skete.

Nu var det sandsynligvis, som alle tegn vidner om, et sovjetisk produceret russisk missil, som Ukraine bruger, men hvem der affyrede dette missil, og var det et uheld, eller var det en provokation, det er endnu uvist. Jeg finder politikernes opførsel absolut skandaløs, og de medier der løj, på trods af at det fra USA's præsident allerede var blevet afkræftet; jeg synes, at folk egentlig burde smide disse aviser væk og i virkeligheden indse, hvor farlige de er som et redskab til geopolitisk krigsførelse.

SCHLANGER: Da det først blev klart, at det ikke var et russisk affyret missil, er det interessant, hvordan diskussionen fortsatte: Stoltenberg sagde, at det fortsat er Ruslands skyld. Der var denne skøre Anne Applebaum fra Atlantic Council, der sagde, at det er ligegyldigt, hvad der skete: Det er Ruslands skyld. Der fulgte et yderligere skift til dette argument om, at vi nu er nødt til at spendere flere penge på Ukraine, de har brug for et bedre luftforsvarssystem. Helga, du har en Schiller Institut-konference på vej den 22. november, som virkelig får større betydning nu som følge af denne hændelse, ikke sandt? ["Stop faren for atomkrig": https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122]

ZEPP-LAROUCHE: Jo, for det viser ganske enkelt, at vi, som vi drøftede på den sidste Schiller-konference den 5. november, hvor denne ekstremt vigtige korte video blev fremvist, virkelig er ved at finde ud af, hvad der rent faktisk ville ske under atomare krigsforhold: Når denne tingest først er udløst, har man højst 10 minutter, eller absolut maksimalt 10 til 15 minutter, før et angreb meddeles, og i bund og grund er atomvåbenarsenalet ramt; 2 minutter til at identificere det, 30 sekunder til at den amerikanske præsident kan beslutte, hvad han skal gøre – nogle få minutter – hvis vi kommer ind i denne form for dynamik, så burde folk have søvnløse nætter, indtil vi har afklaret sagen.

Næste tirsdag, den 22. november, afholder vi den tredje Schiller-konference, som er et resultat af initiativet fra latinamerikanske kongresmedlemmer. Det startede i oktober, og derefter havde vi meget hurtigt endnu en konference, og nu har vi den tredje, men i mellemtiden har disse kongresmedlemmer, især to fra Mexico, udsendt en international opfordring til alle valgte embedsmænd på internationalt plan og deres vælgere om at etablere en ny fredsbevægelse af verdensborgere. ["Hastesag: Stop faren for atomkrig!" <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/16/letter-to-current-and-former-legislators-of-the-world/>] Det faktum, at hvis man udkæmper en atomkrig, er det et anliggende for hele menneskeheden, fordi det kan føre til den fuldstændige ødelæggelse af hele civilisationen, og det gør automatisk enhver borger til en verdensborger, der har ret til at rejse sig og erklære, at "dette må stoppe, så vi har brug for en anden politik".

Således vil vi have adskillige parlamentarikere fra Mexico, Peru, Argentina, Brasilien og også nogle folk fra Europa med; også nogle af de mennesker, der lige nu demonstrerer for en afslutning på denne krig og indledende fredsforhandlinger. Det bliver virkelig et meget betydningsfuldt møde med to paneler, for det udvikler sig meget hurtigt, og vi er nødsaget til at

have to paneler. Jeg vil virkelig opfordre alle jer, der er bekymrede over faren for atomkrig, til at deltage i denne konference, for vi er nødt til at lægge et meget virkningsfuldt alternativ på bordet, hvilket er præcis hvad jeg tidligere omtalte: Vi er nødt til at tvinge verdens regeringer til at udarbejde en ny international sikkerhedsarkitektur, som ikke udelukker noget land. For hvis man udelukker nogen, selv om det er en såkaldt autokratisk stat (hvilket man også kan sige meget om), skal der tages hensyn til alle, ellers fungerer det ikke!

Det er den store lære fra den Westfalske Fred, hvor folk erkendte, at man er nødt til at tage hensyn til alle landes interesser, hvis en fred skal være varig. Når man ikke gør det, som det skete med Versailles-traktaten, fører det til den næste krig: Det var den store forskel mellem den Westfalske Fred og Versailles-traktaten, at den ene fred etablerede international ret som et fungerende organ af lovmæssighed, mens Versailles-traktaten netop var kimen til den næste store verdenskrig, der skulle opstå.

Vi vil diskutere dette, og vi vil også præsentere brugbare foranstaltninger, der kan iværksættes for at afholde en sådan traktatkonference. Så I burde virkelig deltage.

SCHLANGER: Man kan tilmelde sig på Schiller Instituttets hjemmeside (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122); der er en boks og en tilmeldingsformular, som I kan udfylde.

Resten er på engelsk:

Now, you were mentioning the importance of the motion from Ibero-America, from especially the Global South: It's interesting that this incident in Poland occurred during the G20 conference, where there were clearly tensions between the Global South and these so-called G7 nations. What's your sense

of what came from there, because there were a number of meetings between leaders—Xi Jinping was very active. How do you think that conference went overall?

ZEPP-LAROUCHE: I think it showed several things. First of all, the developing countries, but especially the host country Indonesia, they were very concerned that the so-called Western countries would not just come and complain, and harass and attack. But they wanted to have a constructive approach, focussing on the real challenges which are a threat to humanity, which is naturally, the world food crisis. Beasley, from the World Food Program, said this is the worst humanitarian crisis since World War II, what we're experiencing right now. So they succeeded to a very large extent.

There was still an effort to condemn Russia and so forth, but it did not really function, because I think it has dawned on at least the more intelligent people, that there is no way how you can go back to the unipolar world. The multipolarity has become a reality; the Global South is playing a much bigger role, they want to overcome colonialism in its new form. And I think that that is a completely new dynamic. That does not mean that everybody in the Western establishment immediately will adapt to that, because they're arrogant, and if you listen to [EU foreign policy chief] Josep Borrell, who thinks only Europe is a "garden" and the rest is a "jungle," naturally your ears are so full of flowers and whatever your garden is growing that you can't hear what people are saying!

But the reality is that there is a new reality, a new realignment, where 130, 140 countries have allied with the Belt and Road Initiative. They're forming new systems with the BRICS countries, many more countries are applying to become members of the BRICS—Argentina, Saudi Arabia, Egypt, Turkey—so there is a lot of motion to actually build a completely new system based on sovereignty, the five principles of coexistence, the tradition of the Non-Aligned Movement, and

that is really the new dynamic.

Other than that, I think quite important was the first physical meeting between President Biden and President Xi Jinping, at least since Biden has been President, and according to Foreign Minister Wang Yi, this meeting was a breakthrough. We have to see; I'm always of the opinion, let the deeds follow the words. But I think the fact that these two people met for more than three hours is very important, and one can only hope that this will constitute a lasting shift toward cooperation and an ending to this extreme confrontation which was going on.

Xi Jinping also met with about a dozen or more leaders, with Macron, with Albanese from Australia, with Rutte from Holland, and many others. And especially the meeting between Xi Jinping and Macron reestablished the intention that the two countries should work together. Then you had the Scholz visit to China earlier.

So there are clear motions that there is a recognition that you don't get around China, because China is the locomotive of the world economy. And all the other Asian countries, as well! The only place where there is growth is Asia—it's not Europe, it's not the United States.

It was quite interesting that the Indonesian President Joko Widodo proudly announced the opening of the Jakarta-Bandung High-Speed Railway at the occasion of Indonesia being the host country of the G20. I think this is important, because the developing countries look for cooperation with those countries that bring them real development. They don't want to have just "democracy" and Sunday sermons, they want to have development, and they go to the countries that bring them that.

In that sense, it would be the best, and that is the whole aim of the Schiller Institute, we want the United States and European nations to cooperate with the Global South. There has

to be an equal footing, and the demands from the developing sector that they want to overcome their poverty, that's legitimate! And if Germany and France and Japan, and other so-called "industrial" countries, that are almost formerly industrialized countries by now, they have to listen and they have to come down from their high horse, and they should not think they are so superior to everybody else—and that, in any case, will not be accepted any longer.

So, I think with all caution, and the Polish missile event shows you that caution is adequate, nevertheless, I think this G20 meeting did reflect a change in the realities of the world, and that's a little step in the right direction.

SCHLANGER: The final communiqué, in which the G7 nations wanted it to be a condemnation of Russia, and it was obviously a compromise. The final communiqué said, "Most members strongly condemned the war in Ukraine..." not even condemning Russia. And it mentioned that "There were other views and different assessments of the situation and sanctions." [<http://static.kremlin.ru/media/events/files/en/-u82esHnvQFdH0jV25AJg73rnLGEe8cK6.pdf>] So, clearly if there was an attempt behind the scenes to bully, it didn't work.

Helga, going into this conference, you had a role to play: You were able to bring to full consciousness the whole question of the Non-Aligned Movement, the anti-colonial movement. Why don't you give us a little sense of what you did?

ZEPP-LAROUICHE: I participated in a very interesting conference celebrating the 66 year commemoration of the Bandung-Belgrade-Havana conferences, and celebrating a revival of the Spirit of Bandung. This was a very interesting week-long conference: It started in Jakarta; it went to Bandung, it went to Surabaya, and then from there to Bali. I unfortunately only participated online, but nevertheless, it was really expressing the absolute desire of the developing countries to end colonialism, and that spirit was very, very strong.

Now, some people also expressed that they think the West is hopeless, that you have to have a unilateral agreement, just don't bother about the West any more. Now, I have argued many times that I don't think that is realistic, because if you do not integrate at least the United States and hopefully many European countries, at least the continental European countries, it will not work! First of all, I don't think the West would collapse as peacefully as the Soviet Union disintegrated in 1991. And we can't have a bloc-building either: You can't have a Global South plus Russia and China, and a West, which decouples—I don't think that that will work. And I find it quite interesting, I just read an article by Andrey Kortunov from the Russian International Affairs Council (RIAC), who basically said the same thing. He thinks that to construct any kind of world order without the United States will not function, and unfortunately, that's what it is—or not “unfortunately.” [<https://www.rt.com/news/-566635-andrey-kortunov-american-attempts/>]

But we have to getting the United States, despite what Ray McGovern calls the MICIMATT, Wall Street, the big banks, BlackRock, the whole conglomerate of economic-financial interests and the military-industrial complex conglomerate, that is one reality, but that is not the entire United States: We have farmers, we have people who are the real people and they have obviously had a voice in the recent period, in the campaign for Senate of Diane Sare in New York.

But I think just the last word on the G20, the Non-Aligned Movement, I think the momentum is in Asia. I was also able to give several interviews, Chinese TV, commenting on all these things. So my overall impression of all of that is, the Westerners, so-called, would be really advised to stop being so arrogant and just start to cooperate with the countries that clearly have the historic momentum. If they don't it will be at their own expense, and in the worst case, Europe will go to the sidelines of history and become a relic of one of these

civilizations that didn't make it.

That's not what we should aim for, so I'm more for a revival of the spirit of Leibniz, that Europe and China should work together, and develop all the countries in between: So that's my view.

SCHLANGER: Things are not so good in Josep Borrell's "garden." The latest report from the European Central Bank shows that there is an extreme period of crisis coming with the economy. The idiocy of the Green partners in the German coalition government, Baerbock and Habeck, are pointing toward accelerated deindustrialization. What does it look like in Europe right now?

ZEPP-LAROUCHE: We are going into a real hard fall and winter: The prices of food and energy are already skyrocketing. Fuest, who is the head of the Ifo economic institute in Munich just said that in the medium term this is risking Germany as an industrial location; the Mittelstand will be wiped out if the policies of these Green ideologues, these absolutely anti-human, anti-growth people, [Foreign Minister] Baerbock and [Economic Minister] Habeck, if that is not quickly replaced, Germany will cease to be an industrial nation.

And the ECB just put out a report saying that they're between a rock and a hard place, between quantitative tightening, threatening collapses and bankruptcies; and quantitative easing, which threatens hyperinflation. There is no solution within that system. This is why we are saying, we absolutely need to have a new credit system, Glass-Steagall, national bank, going back to the principles as the Bretton Woods system was intended by Franklin D. Roosevelt, and unfortunately never implemented because when FDR died, Truman and Churchill who then finally designed the Bretton Woods. This is why many developing countries don't even like the word "Bretton Woods."

But as Roosevelt intended it, to overcome the poverty and

increase the living standard of the entire world population, that has to be put on the agenda, but naturally, I don't think it will function with this present leadership of the EU, because von der Leyen and ECB President Lagarde, and these people, they are really the hard-core neoliberal—they're like the Honeckers of the neoliberal system. So, with them it will not function. We need some other motion.

SCHLANGER: Especially given the context of the war danger, as well as the hunger crisis that David Beasley talked about, maybe you want to say something more about that; but clearly, the question of a failing architecture, which as you say, is not going to fail peacefully, but could drag the world into war, does raise the question of what your husband, Lyndon LaRouche, dedicated the last 50 years of his life to, which is the creation of a new paradigm. And I think it'd be worthwhile just discussing finally how this would work to further the so-called "advanced sector": the bankruptcy reorganization, the credit system—this is something that's not even discussed. We just had an election in the United States, and *none* of this was discussed!

Maybe you want to say something about the lack of a "red wave" in the United States, in this context?

ZEPP-LAROUCHE: I think the expectation that the Republicans would take over with a sweeping victory did not come true. Then Trump's candidates didn't win in many places. Now the big talk is about Florida Governor DeSantis, who is really linked to the neoliberal Austrian school of economics.

Right now, I think the United States, it really shows that what my late husband had said about the party system, that it does not function—he actually called it the "potty system." And, of course, George Washington at the end of his term, warned against the parties, saying they tend not to be in the interest of the nation, but in the lobby interests, the specialist groups. There is really no fundamental difference,

because if you now look at what Bannon as an adviser to Trump is now doing in Mexico, lining up with the extreme rightwing forces of Latin American continent.

I think we need, really, a revival of the American tradition, and the only thing one could see in this recent election campaign was the fantastic campaign of Diane Sore, who, however, was completely defrauded of her vote! That should also be noted: There's this big story, you can't say there was vote fraud in 2020. Well, there was vote fraud for sure against Diane Sore. We have screen shots where she had at a certain point over 50,000 votes, and then a few hours later, the screen shot shows she had only 29,000 votes. She had collected more than 66,000 signatures to even *be* on the ballot! So they didn't even give her a third of those votes, which is completely hilarious! She had all these groups that were supporting her.

In any case, what that signifies is that there is a huge divide between the population and the governments, and that is becoming very clear in Europe as well, where you have more and more large demonstrations: People taking to the streets because they don't feel represented by the government, or the parties like the Free Democratic Party, which really showed its colors in the missile crisis. Who wants to be in the hands of people like this German MP Strack-Zimmermann? This is a Halloween kind of an idea.

What is really required is a completely different system, whereby the common good is again on the agenda, and more and more people from the so-called "normal people" have to take responsibility and qualify themselves to know what should be the economic policy, the foreign policy, the security policy, education. And that requires exactly what we are trying to do to create a movement of world citizens who basically say: We will not allow our fate to be ruined by those few billionaires who are controlling all the corporations; you know, BlackRock is just one example, Vanguard, these things are like vultures

that are trying to suck the juice out of the economy, at the expense of the people. That has come to a breaking point, and we need, really, a mass movement of true state citizens. And one occasion where that will be discussed is this coming week at the next Schiller conference. So again, I invite you to participate.

SCHLANGER: Those people who want to know how there's no contradiction between being a patriot of your nation and a world citizen, should register for the conference. It's Nov. 22, and registration is available at the Schiller Institute website: https://schillerinstitute.-nationbuilder.com/conference_20221122

Helga we've run out of time, so thank you very much for joining us today, and we'll see you hopefully again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

Briterne trækker USA og Europa ind i en selvmorderisk atomar konfrontation med Rusland

Den 19. okt. 2022 (EIRNS) – I dag mødtes det samlede russiske nationale sikkerhedsråd for første gang siden maj. På nuværende tidspunkt er næsten ingen detaljer om deres drøftelser blevet offentliggjort.

I dag fortsatte NATO's militærøvelser "Steadfast Noon", samtidig med Ruslands parallelle militærmanøvrer – begge

øvelser træner atomar krigsførelse mod den anden part.

Endnu mere ildevarslende er imidlertid, at den britiske forsvarsminister, Ben Wallace, i går ankom til Washington D.C. på et besøg, arrangeret i hast for at mødes med embedsmænd fra Biden-administrationen, herunder forsvarsminister Lloyd Austin og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, under offentligt dække af at drøfte Ruslands anvendelse af droner (angiveligt leveret af Iran) på det ukrainske territorium.

Man må antage, at droner {ikke} er det vigtigste emne, der drøftes; det er atomkrig.

Storbritanniens minister for de væbnede styrker, James Heappey, ville kun sige til Sky News, at Wallaces drøftelser i Washington "var særligt alvorlige", og at "det er virkelig ufatteligt, at vi befinder os i en tid, hvor denne form for samtaler er påkrævede". Udenrigsminister James Cleverly understregede situationens "presserende karakter", og sagde at samtalerne på højt niveau ikke kunne gennemføres telefonisk. Da pressen spurgte Cleverly, om det uplanlagte besøg var for at drøfte atomtruslen, afviste han spørgsmålet: "Det vi gør er at drøfte en lang række spørgsmål om, hvordan vi kan bistå ukrainerne med at forsvare sig selv."

Hvordan fortolker Rusland alt dette? Topdiplomat Konstantin Vorontsov fortalte i går FN's Generalforsamlings Første Komité, at Kiev offentligt havde erklæret, at de ville "forsøge at erhverve atomvåben", og at de også havde fremsat "erklæringer om behovet for forebyggende atomangreb fra NATO-landenes side rettet mod Rusland". Dette, fastslog Vorontsov, "er både uacceptabelt og kategorisk utilladeligt".

Husk på, at det var Storbritanniens daværende premierminister, Boris Johnson, der i april sidste år rejste til Kiev for at mødes med Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskij, og beordrede ham til at trække stikket ud af enhver mulig forhandlingsløsning mellem Ukraine og Rusland, som på det

tidspunkt var umiddelbart forestående.

Husk på, at det var den samme Boris Johnson, der drog til Sverige og Finland i maj, {forinden} NATO tog spørgsmålet om deres optagelse i alliancen op, for at underskrive bilaterale gensidige militære forsvarspakker med begge lande, hvilket de facto satte dem under NATO's artikel 5-paraply.

Husk på, at det har været britiske tænketanke som RUSI, der har argumenteret for, at en "Krim-missilkrise" ville være den bedste måde at få Rusland til at kapitulere på, og medier som {The Economist}, der har insisteret på at spille et atomart konfrontationsspil med Putin for at få det russiske "problem" af vejen, inden de retter deres opmærksomhed mod den større "trussel" fra Kina.

Husk på, at det var kong Charles – som den gode malthusianer han er – der, da han endnu var en simpel prins, krævede, at der skulle træffes "krigs-lignende foranstaltninger" for at afindustrialisere og affolke hele planeten, hvilket eftertrykkeligt inkluderede USA.

Og frem for alt må man aldrig glemme, at det er det i City of London centrerede finanssystem, sprængfyldt med 2 billiarder dollars i ubetalelige derivater og andre spekulative aktiver, der kræver Vestens fulde økonomiske "afkobling" fra Kina, Rusland og Indien. Denne politik fører allerede nu til en tilsigtet fysisk-økonomisk dræning af det europæiske fastland, og USA følger umiddelbart efter.

Scott Ritter, den åbenmundede tidligere FN-våbeninspektør og militære ekspert, ramte hovedet på sømmet i et interview, som Cynthia Pooler gennemførte med ham og LaRouche-kandidaten til Senatet fra New York, Diane Sare, som indtil videre er blevet holdt udenfor den planlagte debat den 30. oktober mellem de to andre kandidater til Senatet fra New York:

"Det eneste emne, som hun (Sare) rejste for at komme på denne liste (stemmesedlen), det eneste emne, som motiverede 66.000

New Yorkere til at skrive under på en vælgererklæring, var faren for atomkrig”, insisterede Ritter. “Og her står vi i dag på randen af en atomkonflikt... Lige nu afholdes der en NATO-øvelse med atomvåben, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at nedkaste bomber over Rusland. Nu har Rusland reageret med sin egen atomvåbenøvelse, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at kaste bomber mod NATO. Forskellen her er, at Rusland ikke har en doktrin om forebyggende foranstaltninger; det har USA... Det er bydende nødvendigt, at vi får folk som Diane placeret i ledende embeder, hvor de kan bringe dette anliggende frem i lyset.”

Ritter henvendte sig direkte til Sare: “Jeg vil sige dig følgende: Jeg støtter din tilstedeværelse på (debat)scenen. Jeg støtter dit budskab. Jeg støtter det faktum, at du alene synes at forstå, hvad der er vigtigt for denne verden, og det er at have en fremtid for vores børn, for vores børnebørn og deres børn og de generationer der følger efter, i den fremtid, som alle vil blive nægtet, hvis vi får en atomkonflikt.” <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I>

Foto: Pexels, CC0

Oplysningsblad om den forventede censur af Diane Sare fra Spectrum News' debat den 30. oktober

Den 18. oktober 2022 (EIRNS) – Kampagnen for Sare til Senatet har udsendt et oplysningsblad med en opfordring til en international mobilisering for at kræve, at Sare inddrages i

en debat med sine modstandere, som er planlagt til den 30. oktober, og som arrangeres af Spectrum News. Oplysningsbladet indeholder telefonnumre og e-mails, som man kan kontakte for at kræve, at Sare skal deltage. De numre, der henvises til, er:

Tom Rutledge, administrerende direktør for Charter Communications, som ejer Spectrum News, med hovedsæde i Stamford, CT (203) 905-7801;

Bob Hardt, politisk ansvarlig i New York for Spectrum NY 1, robert.hardt@charter.com, NY1-nummeret er: 212-379-3

Joe Konig: joseph.konig@charter.com eller josephkonig@protonmail.com, NY1, 212-379-3456.

Sen. Charles Schumer: Schumers kampagnekontor i New York, 212-532-2266; Kampagnekontor for senator Charles Schumer i Washington, DC, telefon: (202) 224-6542, fax: (202) 228-3027.

Oplysningsbladet linker også til billeder af den prøvestemmeseddel fra Valgnævnet til valget den 8. november 2022, som viser Dianes position på stemmesedlen, samt billeder af Sare-plakaterne, som rager op over motorvejene i New York City, hvor der står: "Hvorfor er Chuck Schumer bange for at debattere med Diane Sare? Stem ham ud den 8. november"; og "USA ud af NATO. Drop Schumer." Anden dokumentation stammer fra de tre store meningsmålinger i New York-kampagnerne, Marist, Emerson og Sierra, som i deres spørgsmål om det amerikanske senatsvalg udelukkende forespørger vælgerne, hvem de ville vælge, hvis de fik valget mellem Demokrat/Schumer eller Republikaner/Pinion. "Andet", "Et andet parti" eller "Ubeslutsom" tilføjes lejlighedsvis for at tage højde for de manglende stemmer.

Diane, Scott Ritter og Dennis Speed drøftede de eksplosive konsekvenser af denne åbenlyse manipulation af det amerikanske valg i en tid, hvor der er risiko for atomkrig, og hvor folk får at vide, at de ikke har andre valgmuligheder i Washington

end dem, der tvinger landet på afveje. Diskussionen med Diane, Dennis og Scott Ritter fandt sted på Cynthia Poolers Youtube-udsendelse i dag, den 18. oktober. Der er link til udsendelsen her: <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I&t=24s>

Oplysningsbladet er som følger: OPLYSNINGSBLAD OM UDELUKKELSE AF DIANE SARE, SENATSKANDIDAT I NEW YORK FRA DEBATTEN PÅ SPEKTRUM NYHEDERNE DEN 30. OKTOBER:

“Mississippi on the Hudson”-Diane Sare er opført på stemmesedlen i staten New York til valget den 8. november 2022 som en godkendt kandidat til posten som amerikansk senator i staten New York. Sare-kampagnen opnåede denne position ved at indsende over 66.000 underskrifter fra registrerede vælgere i New York, indsamlet på seks uger og fordelt på det antal af kongresdistrikter, som kræves i henhold til statens valglov; Sare-kampagnen nåede dette mål, efter at den lovgivende forsamling i staten New York havde vedtaget ændringer i valgloven i 2020-21 for at gøre tærsklen for adgang til stemmesedlen så svær, at, med deres ord, “kun seriøse kandidater med støtte fra hele staten ville få en plads på stemmesedlen”. Kun Sare-kampagnen indfrieede dette mål, idet fire andre partier, der forsøgte at indsamle dette antal legitime underskrifter – en tredobling af det tidligere krav fra 15 til 45.000 underskrifter – mislykkedes i deres forsøg;

Alligevel meddelte Spectrum News i New York, der er ejet af Charter Communications, den 11. oktober, at de vil afholde en debat med deltagelse af Sares modstandere – senator Chuck Schumer og tv-personligheden Joe Pinion – men uden Diane Sare. Det er klart, at dette har til formål at manipulere afstemningen ved at fratage vælgerne retten til at få kendskab til Sares kandidatur.

Da Spectrums politiske direktør for staten New York, Bob Hardt, blev kontaktet vedrørende denne forglemmelse, forklarede han letfærdigt, at Sare ikke ville blive inviteret til at deltage i debatten med den begrundelse, at kandidaterne

skulle have "tilstrækkelig støtte for at modtage en invitation". Han fortsatte: "I dette tilfælde ville det afhænge af, om en kandidat opnåede 15 % tilslutning i mindst to meningsmålinger. Fru Sare opfyldte ikke dette kriterium i nogen af de meningsmålinger, der er foretaget i denne valgperiode ... Held og lykke ... Bob Hardt."

Men i følgende meningsmålinger: Marist College, Siena College og Emerson College, der anvendes som kriterium for, hvem der skal inviteres, er det ikke en valgmulighed for vælgerne at stemme på Diane Sare!

Hvorfor er det politiske establishment så bange for at lade Diane Sare komme til orde?

Sare havde udsendt en meddelelse den 26. september med titlen: "Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare et forspil til en atomkrig?" Sare mener, at etablissementet frygter, at det amerikanske folk, hvis det fik chancen, ville afvise at kaste USA ud i en atomkrig mod Rusland eller Kina, men ville foretrække en forhandlingsløsning. Ved at undertrykke hendes kandidatur bliver vælgerne frataget denne mulighed.

www.sareforsenate.com/suppression_of_larouche_prelude_to_nuclear_war_pdf [sek]

De atomare krigsmagere har udløst et finansielt kollaps

Den 9. oktober (EIRNS) – Den mest yderliggående krigeriske regering i Europa, ledet af Storbritanniens premierminister Liz Truss, har, ved tåbeligt at forsøge at redde svindlende

forhandlere af energipriser i krigen mod Rusland med 2-400 milliarder pund i lånte statsmidler, udløst "ustabilitet" i en global boble af ubetalelig gæld og derivater på en milliard dollars. Det har antændt en tændstik under det brændsel, som den amerikanske centralbank, Federal Reserve, og de europæiske centralbanker har ophobet siden det sidste globale finanskrak i 2008. Nu, hvor bålet af al den finansielle spekulation begynder at brænde, må politiske ledere og aktive borgere verden rundt, forberede en ny økonomisk arkitektur gennem presserende konferencer og diskussioner. Denne nye arkitektur skal blokere for spekulation i gæld og i stedet finansiere kreditter til udvikling, til infrastruktur inden for el, vand og sundhed og til industrialisering. Den må gøre det, som præsident Franklin D. Roosevelt havde til hensigt at gøre med Bretton Woods-kredit- og valutasystemet i 1945, men den skal gøre det til gavn for alle nationer i verden og for deres fremskridt.

De ledere og aktivister, der nu – og snarest – tilslutter sig Schiller Instituttets accelererende mobilisering for at forhindre, at NATO's krig bliver til en verdenskrig, vil være bedst udrustet til at iværksætte konferencerne for at skabe et sådant Nyt Bretton Woods.

Bank of England informerede Parlamentet i et brev den 5. oktober om, at Truss-regeringens bommert hurtigt havde bragt store britiske pensionsfonde til at bryde sammen "inden for få timer" natten mellem den 27. og 28. september, som til gengæld blev reddet af nationalbanken, og at de banker i City of London, som havde ydet gearede lån til fondene, også potentielt var i fare, hvorved det finansielle system var destabiliseret.

(<https://committees.parliament.uk/publications/30136/documents/174584/default/>) I weekenden den 7.-9. oktober dukkede der rapporter op i en række finansielle medier som den i Asia Times: "Global Margin Call Hits European Debt Markets", med følgende overskrift: "Hedges blow up after risk gauges in

Germany's government debt market exceeded those of the 2008 world crash".

Den farligste og mest udbredte af alle de finansielle derivatkontrakter, som blev indgået i de 25-30 år efter Glass-Steagall, de omkring 500 billioner dollars i nominel værdi af renteswaps, ødelagde mange lokalsamfund i hele den transatlantiske verden frem til det globale sammenbrud i 2008. Selve krakket i 2008 blev udløst af blot 65 billioner dollars af en anden type derivater, nemlig de såkaldte "credit default swaps". Nu truer disse med et større og alvorligere krak. Årsagen er det underliggende fysiske kollaps af produktion og produktivitet, som er resultatet af centralbankernes politik siden 2008, og nu sammenbruddet af landbruget og den industrielle økonomi i forbindelse med inflationen, krigen og sanktionerne siden starten af 2020.

City of London, Bank of England og Den Europæiske Centralbank intensiverer presset på den amerikanske centralbank for at vende tilbage til kvantitative lempelser, inden det er for sent. Men truslen om et sammenbrud af det finansielle system, som de advarer om, kræver det modsatte af en sådan udpumpning af likviditet og obligationsopkøb fra centralbankernes side. Det forudsætter øjeblikkelig kontrol med derivater, nu især rentederivater, gennem Glass/Steagall-foranstaltninger for at tvinge handelsbankerne til at opgive disse derivater. Glass/Steagall-loven for det 21. århundrede, som blev vedtaget i Den amerikanske Kongres for adskillige år siden, ville have sikret dette.

Og det forudsætter denne nye arkitektur for kreditskabelse og industriel/landbrugsmæssig udvikling, som ledes af teknologiske fremskridt. Schiller Instituttets accelererende række af møder på samtlige niveauer – næste gang den 15. oktober, en international ungdomskonference – baner vejen for dette potentiale.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson)

Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

København den 8. oktober, 2022

Folketingskandidat Tom Gillesberg stiller op udenfor partierne i Københavns storkreds.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Er det Ruslands skyld, at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Er det tilladt, at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putin skyld det hele?

Skaber det fred og økonomisk sikkerhed, hvis vi bruger 20 milliarder eller mere om året her i Danmark på at mobilisere

for at føre krig imod Rusland?

Kan velfærdsstaten så overhovedet overleve?

Kunne det tænkes, at de kriser vi står med, ikke skyldes Rusland, Kina eller andre lignende fjendebilleder, men er resultatet af Vestens egen politik og beslutninger gennem mange år?

Er det så måske muligt at løse alle disse problemer, hvis vi finder ud af, hvad vi har gjort galt, og lægger politikken om, i stedet for at finde en sydebuk vi kan gøre ansvarlig for det hele?

Er der egentlig nogen, der har gjort dette, og som er kommet frem til den nye politik, som vi må iværksætte, der vil gøre det muligt, at vi kan leve gode spændende liv, uden at det sker på bekostning af andre lande eller befolkninger?

Svaret på det sidste spørgsmål er heldigvis »Ja«. Det er præcis, hvad jeg har forsøgt at gøre, når jeg gennem årene siden 2005 har stillet op til valg. Lige siden jeg i 2005 stillede op med en valgplakat, der advarede »Når boblen brister... Nyt Bretton Woods«, med en boble der var påskrevet Derivater, Boligpriser og Inflation.

Eller da jeg i 2007 skrev »Efter finanskrakket: Magnettog over Kattegat«, i 2011 advarede om »Glass/Steagall eller kaos!

Bankopdeling ikke hyperinflation«, i 2015 foreslog »Win-Win med BRIKS – ikke kollaps og krig«, i 2017 mente »Inden nyt finanskrak: København skal med i Den Nye Silkevej« og i 2019 opfordrede til »Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden, samarbejde – ikke krig – med Rusland, Kina og USA«, for blot at nævne nogle.

I 40 år har jeg som aktivist i LaRouche-bevægelsen og aktiv i Schiller Instituttet brugt det meste af min tid på at beskæftige mig med disse store Spørgsmål, og sammen med mine

kolleger sørge for at finde ud af, hvad der egentlig sker i Verden, og hvad vi skal gøre ved det, hvis vi alle skal komme godt i mål. Det er ikke alt sammen enkelt og ligetil; der er meget, som man selv må undersøge, fordi det ikke er en del af den officielle fortælling. Men hvis man er indstillet på at tænke selv – og mange gange tænke ud af boksen – så er der altid løsninger. Hvis valget står mellem pest og kolera, så gør man klogt i at vælge noget helt tredje.

Hvis du selv har stillet nogle af de overstående spørgsmål, og er interesseret i, hvad jeg ville svare på dem, så følger her korte svar, som du kan få uddybet ved at læse på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk, eller ved at studere de mere dybtgående skrifter fra Lyndon LaRouche, der har været min politiske inspirationskilde.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Den nuværende energikrise begyndte ikke den 24. februar 2022, da russiske tanks rykkede ind over Ukraines grænser. Den var allerede i gang lang tid før, som en konsekvens af EU's grønne omstilling, der har betydet, at en stor del af energiforsyningen fra kernekraft, kul og olie er blevet taget ud af drift og kun delvist erstattet af dyre og upålidelige energikilder som sol og vind (de leverer kun strøm når solen skinner, eller vinden blæser). Den billige russiske gas har så reddet situationen, men da EU derefter under pres fra USA lavede sanktioner imod russisk olie og gas, så brasede det skrøbelige korthus sammen.

Med en mangedobling af prisen på gas blev elektriciteten også mange gange så dyr. På kort sigt kunne en genoptagelse af import af olie og gas fra Rusland hjælpe på problemet (de, der sprængte Nord Stream i luften for at undgå dette, mislykkedes med at ødelægge et af de fire rør og de andre kan nok repareres), men den egentlige løsning er derudover atomkraft

på kortere sigt og fusionsenergi på den længere bane. Uden billig og rigelig elektricitet kan man ikke have et moderne velfærdssamfund.

Er det Ruslands skyld at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør, at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Allerede inden den 24. februar 2022 var inflationen løbet løbsk i USA og resten af den vestlige verden, og det kan blive værre endnu. De seneste årtiers omlægning af Vestens økonomi fra industrisamfund til forbrugersamfund, en neddrogning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en styring af økonomien fra finansverdenen til gavn for finansiel spekulation gjorde, at situationen allerede var uholdbar i 2007-2008, da finanssystemet brød sammen og resulterede i en dyb finanskrisen. I Vesten valgte man at »løse« problemet gennem at sænke renten ned under nul, lade staterne overtage en stor del af den spekulative gæld, og pumpe enorme mængder gratis likviditet ind i finansmarkederne i form af »kvantitative lempelser«.

Nu, hvor denne politik langt om længe har sat sig i økonomierne, som en hastigt stigende inflation med stigende priser til følge, har man ikke andre modtræk inden for det nuværende system end at lade befolkningerne og velfærdssamfundet spænde livremmen ind. EU's forbud imod at købe billig russisk energi gør selvfølgelig ikke tingene bedre. Vi er nødt til at have et paradigmeskifte i den økonomiske politik, der har det almene vel som sit udgangspunkt og sætter menneskene først i stedet for finansverdenen. Det kan man kickstarte med gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love.

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Krigen i Ukraine begyndte ikke med »en uprovokeret russisk

aggression« den 24. februar 2022. Efter en langvarig forløber i form af den vedvarende udvidelse af NATO, efter at man garanterede Gorbatsjov, i forbindelse med den russiske accept af den tyske genforening i 1990, at man ikke ville flytte NATO's grænser så meget som en tomme imod øst, iværksatte USA et statskup i Ukraine i 2014, hvor man afsatte den folkevalgte præsident Janukovitsj og bragte væbnede grupper med stærke nazistiske rødder til magten. USA's viceudenrigsminister, Victoria Nuland, pralede med, at USA havde brugt fem milliarder dollars i støtte til NGO'er for at skabe dette skifte (læs det foretræde jeg havde sammen med Schiller Institutet for Folketingets Udenrigsudvalg 18.marts 2014 på <https://schillerinstitut.dk/si/?p=668>).

Da de to delstater Donetsk og Lughansk i det østlige Ukraine nægtede at acceptere dette og krævede udvidet lokalt selvstyre, begyndte otte års krig imod dem fra centralregeringen i Kiev. I løbet af de otte år blev USA og NATO en stadig større leverandør af våben og træning til Ukraines militær, og alle løfter om en fredelig løsning på konflikten (som f.eks. Minsk-aftalen) blev svigtet. Samtidig iværksatte Kiev en stadig mere kraftig afrussificering af Ukraine, hvor det sprog og den kultur, som flertallet af ukrainerne havde som deres indtil 2014, blev lagt for had og systematisk undertrykt. Da Rusland som en sidste udvej i december 2021 foreslog to traktater til USA og NATO, der bl.a. skulle forhindre, at Ukraine blev medlem af NATO, talte man for døve øren. Da Rusland kunne konstatere, at Ukraine i begyndelsen af 2022 uden indgreb fra Vesten forberedte en fornyet militær offensiv, så lod man de russiske tanks rulle ind over Ukraines grænser. Håbede Rusland på at deres militære operation kunne afløses af en hurtig politisk forhandlingsløsning og en fredsaftale?

Fredsforhandlingerne stoppede brat, da Storbritannien og USA forbød Ukraine at fortsætte dialogen med Rusland og i stedet lovede Ukraine, at man ville yde nærmest ubegrænset våbenhjælp

til kampen mod Rusland, hvis de blev ved med at kæmpe. Det er USA, Storbritannien og NATO, der har forhindret enhver form for fredsaftale indtil nu. Deres officielle politik er at lade soldater og civile dø, mens Ukraine forarmes, så krigen kan gøre maksimal skade på Rusland. Den dybe involvering fra NATO's side, i form af levering af våben, træning af ukrainske soldater i forskellige NATO-lande og aktiv involvering i planlægningen og udførelsen af militære operationer, gør at krigen allerede er en de facto krig mellem NATO og Rusland.

Det gør, at faren for det næste skridt på eskalationstrappen, brugen af atomvåben, som åbent diskuteres, er en reel mulighed. Faren for atomkrig er større end på noget tidspunkt siden Cuba-missilkrisen i 1962. Bliver bare et enkelt atomvåben først anvendt, er det næsten uundgåeligt, at hele det globale atomvåbenarsenal bliver affyret med ubeskriveligt frygtelige konsekvenser for menneskeheden. Derfor skal vi finde en fælles sikkerhedsløsning sammen med Rusland.

Er det tilladt at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putins skyld det hele?

Det har det ikke været indtil nu. Man har haft travlt med at udskamme og isolere alle, der måtte rejse tvivl om den officielle fortælling. Vesten har samtidigt accepteret, at Ukraine udstiller og truer, hvad de kalder »informationsterrorister«, gennem sit Center for bekæmpelse af desinformation (Center for Countering Disinformation), der opererer i samarbejde med det amerikanske udenrigsministerium, det amerikanske forsvarsministerium, NATO og EU. På en offentliggjort liste over »personer, der støtter den russiske fortælling«, finder man øverst Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og andre med forbindelse til Schiller Instituttet (deriblandt tre fra Danmark), der har imødegået den officielle fortælling om, at

vi ukritisk skal levere våben og penge til Ukraine, så Ukraine kan fortsætte krigen imod Rusland, og fordi de arbejder for fred og en ny inkluderende sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle verdens nationer.

Ved et samråd for Folketingets Udenrigsudvalg den 19. august i år nægtede Danmarks udenrigsminister Jeppe Kofod at tage afstand fra denne ukrainske sortlistning, og har undladt at kræve af Ukraine, der modtager store mængder våben og penge fra Danmark, at denne sortlistning af personer, på grund af deres fremsatte meninger, skal ophøre. Derefter modtog Kofod få dage senere ved et besøg i Kiev en ukrainsk fortjenstmedalje.

Hvad er løsningen?

USA, Storbritannien og dets allierede må ophøre med at betragte Rusland, Kina og andre dele af verden som en trussel, fordi de nægter at indordne sig under en unipolær verdensorden, hvor USA og Storbritannien fastlægger reglerne efter eget forgodtbefindende og til egen fordel, uden tanke på de andre landes interesser. Vi må øjeblikkeligt stoppe støtten til krig imod Rusland i Ukraine, imod Kina i Taiwan og lignende vanvidsprojekter. I stedet bør vi i fællesskab etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tilgodeser alle landes sikkerhed og udvikling. Gennem samarbejde om projekter til fælles økonomisk fordel, som f.eks. den eksport af billig russisk gas til Vesteuropa, der begyndte under Den kolde Krig, og som har været et afgørende bidrag til den økonomiske velstand i EU, men som også var grundlag for samarbejde og fælles interesser, indtil USA, Storbritannien og NATO fik sat konfrontation og krig på dagsordenen i stedet.

På samme måde er Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, der bygger infrastruktur og skaber økonomisk udvikling verden rundt, noget som vi alle bør deltage i til fælles fordel. Schiller Instituttet har brugt de seneste fire årtier på at finde ud

af, hvordan vi kan erstatte den nuværende kollapsende vestlige finansorden med et nyt paradigme, der med videnskabeligt og teknologisk fremskridt gør det muligt for alle nationer og mennesker at realisere deres fulde potentiale. Læs mere om alt dette på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til.
53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms otte nye valgvideoer her: www.sive.dk

Når finansielle systemer svigter...

Den 5. okt. 2022 (EIRNS) – Finansielle systemer er menneskeskabte. Historien har gang på gang vist, at alle finansielle bobler brister til sidst. Og det, mine damer og herrer, er hvad vi ser i øjeblikket. Den største boble i den kendte menneskelige historie, det vestlige oligarkis snyltende, pengepolitiske finanssystem, som har domineret kloden i århundreder, er ved at briste, og vi er på vej mod et stort finansielt sammenbrud på kort sigt.

Finansmændenes “drenge i baglokalet” diskuterer nu åbent sandsynligheden for et forestående systemisk finansielt sammenbrud. For eksempel: Den 22. september udsendte Den europæiske Centralbanks organ til overvågning af finansielle risici, “Det europæiske udvalg for systemiske Risici”, sin første “generelle advarsel” nogensinde om, at EU’s finansielle system står over for risikoen for systemisk sammenbrud. Rådet advarede om, at risici for den finansielle stabilitet i EU’s banksystem “kan materialisere sig samtidigt og dermed interagere med hinanden og forstærke hinandens virkninger” og

identificerede “tre alvorlige systemiske risikofaktorer”, andre “forhøjede systemiske risikofaktorer” og oven i købet risiko for den finansielle stabilitet fra “ikke-bankbaserede finansielle institutioner og markedsbaseret finansiering”, som i daglig tale kaldes “skyggebankvirksomhed”.

Kun én gang, og det var med en kort henvisning til “markederne for energiderivater”, nævnte de elefanten i rummet: de næsten 2 billiarder dollars i rene finansielle satsninger på satsninger på væddemål, som nu er ved at eksplodere. De tilbød ingen andre løsninger end at være årvågne og holde sammen.

City of Londons magasin {Economist} har nu meldt sig på banen. Den første sætning i dets artikel den 4. oktober med overskriften “Groaning: Financial Markets Are in Trouble. Where Will the Cracks Appear?” er: “Det er svært ikke at fornemme en følelse af forudelse.” De fortsætter: “Verden er på vej ind i en ny fase”, hvor problemer på finansmarkederne kan føre til “katastrofale skader ... når de finansielle institutioner går fallit”, advarer de.

De nævner også kun én gang i forbifarten krisens detonator, “derivater”, og det er udelukkende for at forsikre deres læsere om, at clearingcentralerne, der afvikler handler med aktier og derivater, er dækket, og at de ikke behøver at bekymre sig.

Men både {The Economist} og Londons {Financial Times} udtrykker samme dag bekymring for, at det finansielle oligarki ikke samtidig kan redde deres finanssystem og gennemføre strategien for at nedbringe hyperinflation ved at hæve renterne, begrænse de pengepolitiske tiltag og knuse den økonomiske aktivitet på samme tid. Med andre ord har deres politik med “QE” – “kvantitativ lempelse”, dvs. trykning af helikopterpenge – skabt dagens hyperinflationstrussel mod deres system, og den amerikanske centralbanks pengepolitiske restriktive politik for angiveligt at håndtere hyperinflationen har kun formået at få boblen til at

detonere.

Så i stedet for at opgive deres oligarkiske system, som det også ofte er sket i historien, er nutidens finansoligarki – de interesser, der er grupperet omkring det britiske monarki og kong Charles – gået all-in på et højrisiko-spil om, at deres kontrol kan reddes gennem global krig, “demokratisk” diktatur og massiv udsultning.

Men løsningen er indlysende! Gør det, som verdens førende fysiske økonom Lyndon LaRouche insisterede på for årtier siden: De finansielle bobler skal afvikles, og systemet må underkastes en konkursbehandling. Regeringerne garanterer alt det, som er nødvendigt for at redde folk og udvide realøkonomien, og spekulanterne kan gå ud og spise deres finanspapirer eller lære et ærligt erhverv! Mange lande uden for den transatlantiske verden kæmper for at sætte deres befolkninger først. Hvorfor skulle vi ikke gøre det?

Det er den kamp, vi skal kæmpe nu. Kampen for dette nye økonomiske system er en del af kampen for at trække menneskeheden tilbage fra randen af atomkrig, hvor vi befinder os i dag. Det er på tide at sige til lederne i Washington D.C. og de europæiske hovedstæder: Hold op med at spekulere med vores liv.

Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, fremsatte onsdag en skarp advarsel: “Den amerikanske regerings beslutning om at fortsætte med at tilføre Kiev-regimet tunge våben sikrer udelukkende Washingtons status som en deltager i konflikten. Vi opfatter dette som en umiddelbar trussel mod vores lands strategiske interesser.”

Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche antydede i begyndelsen af ugen et billede af den strategiske situation, som ligner en udtørret sø eller et udtørret flodleje, hvor der er enorme revner, fordi det, der før var fugtigt, nu er udtørret, og derfor revner overfladen. I stedet for at jamre

bør man se på den såkaldte vestlige alliance som en sådan udtørret sø, fuld af revner. Hvad der sker er så utroligt, antydede hun, at tanken om at alt dette går glat, at folk kan fortsætte med deres aktiviteter, som de gør, er løgnagtigt. Det vi ser, er en opløsning af nærmest alting, og samtidig etableres der et helt nyt system.

Som et eksempel på den kreative tankes kraft hos en enkeltperson i tider som disse, har den pensionerede schweiziske oberstløjtnant Ralph Bosshard udarbejdet en ny artikel, der afkræfter NATO's og USA's påstand om, at "Rusland sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften".

Bosshard opstiller et paradoks, som kan og vil drive NATO-folket til vanvid: I betragtning af de fysiske realiteter, der skal til for at Rusland kunne sprænge disse rørledninger i luften midt i den NATO-kontrollerede Østersø, kan Rusland kun have gjort det, hvis landet har en kapacitet til krigsførelse på havbunden, der er NATO's kapacitet langt overlegen. Og hvis det er tilfældet, så er ingen undersøisk infrastruktur i NATO-alliancen sikker: ingen rørledninger, ingen el- eller kommunikationskabler. Og det russiske militær, som ifølge NATO-fortællingen er bagud og taber i Ukraine, fremstår pludselig som den overlegne styrke. Så hvilken vej vil NATO egentlig vælge?

Bosshards argumentation er opsummeret andetsteds, og som han har anmodet om, vil Schiller Instituttet og {EIR} sprede hans argumentation verden over.

Det er, når det rådne system krakelerer, at det kan begraves for evigt. Folk over hele verden fortæller Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen i USA: "Dette er gået for vidt. Lad os tale om løsninger". Schiller Instituttet lagde den amerikanske oberst Richard Blacks video ud med spørgsmålet? "Did U.S./NATO Blow Up the Nord Stream Pipelines?" som en invitation til dagens pressekonference: "We Will Not Be Silenced; Speaking Truth in Times of War", og i

løbet af 24 timer har næsten en kvart million mennesker set den, mens talerlisten til pressekonferencen er vokset. Diane Sares kampagne for Senatet holder i eftermiddag et møde foran hendes modstander, senator Chuck Schumers kontor i New York City, hvor der spørges: "Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare en optakt til atomkrig?" Fredag morgen, den 7. oktober, tilslutter seks tidligere og nuværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien sig Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare i et online-symposium med titlen: "Stop krigen, før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfaren". Vær med!

Foto: Anthony, Pexels

Maratonvideo hylder LaRouches 100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videoptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i

Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus, der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics?". Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra

den gyldne renæssance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1. Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskutererede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktisk organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en

kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreserve-støtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi "det, som påvirker Afrika, påvirker også dig".

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende

pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spytlikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lys bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels

LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Det Globale Syd sætter det Globale NATO ud af spillet

Den 1. september 2022 (EIRNS) – Der er så meget i verden, som er farligt og sorgfuldt lige nu, på grund af voldelige

konflikter og økonomisk sammenbrud. Men søjlerne i det Globale NATO's geopolitiske militære ekspansion – "demokrati", grønne direktiver, korporatisme – synes at være begyndt at knække og vakle iøjnefaldende. To tilfælde i denne uge, som involverer EU, er de seneste af mange eksempler på hvordan det Globale Syd er ved at skubbe det Globale NATO ud på et sidespor. Det drejer sig om EU, Storbritannien og USA i Afrika og Latinamerika. De underliggende strukturer for de globale NATO-alliancer baseret på løgne, "fortællinger" og tvang er ved at gå i opløsning.

På EU's udenrigsministermøde i Prag i denne uge (30.-31. august) blev der på den todelte dagsorden ikke kun taget stilling til, hvad der skal gøres ved "russisk aggression i Ukraine", men også hvad der skal gøres ved det faktum, at "russisk misinformation har overtaget i Afrika", som Sloveniens udenrigsministerium udtrykte det. EU's ministre brokkede sig over, at alt for mange afrikanske nationer undlader at tilslutte sig de vestlige sanktioner og fordømmelser mod Rusland. Disse afrikanske nationer støtter også Kina. Ministrene drøftede, hvordan man kan "bekæmpe russisk misinformation".

Nogle af EU's udenrigsministre, som stadig var tænkssomme, rejste dog den pointe, at EU ikke har udrettet noget, siden der blev afgivet løfter på topmødet mellem EU og Afrika for seks måneder siden, i februar. Nå, de kunne måske påtale dette. I modsætning hertil gennemfører Rusland opførelsen af Egyptens første atomkraftværk. Kina fortsætter med andre projekter for motorveje, jernbaner, el- og vandinfrastruktur. Kina har etableret fire agroteknologiske centre med henblik på at støtte moderne landbrug.

På den anden side af Atlanten er forholdene de samme. Rusland og Kina opfører projekter i Sydamerika og Caribien, mens EU/USA/Storbritannien-blokken insisterer på hårde stramninger, grønne tiltag og udplyndring gennem global fødevarerforsyning. I modsætning hertil har Bolivia og Rusland samarbejdet om at

opføre det første atomkompleks i landet, hvor to reaktorer åbner i denne måned til medicinsk forskning og bestråling af fødevarer. Kina har adskillige projekter.

EU's tab af besindighed i denne sag fremgår af lækagen i denne uge af et EU-dokument fra European External Action Service, (EEAS), som {El Pais} i Spanien er kommet i besiddelse af. I dokumentet fremgår det: "Kina er den primære eller sekundære handelspartner for de latinamerikanske og caribiske lande, fortrænger EU og overgår USA i mange lande." EU beklager dette såvel som Bælte- og Vej-Initiativet, men gør stadig enten ingenting, eller værre end ingenting.

Verden råber på at stoppe kaos og drab og påbegynde produktion. I går samledes landmænd med traktorer i talrige byer i Tyskland med støtte fra lokalsamfundet på mange af byernes gamle torve, for at forsvare retten til at producere fødevarer. De budskaber, som blev videregivet til dem fra landmænd og kvægavlere i Amerika, havde den selvsamme moralske tilgang til fysisk økonomi: verden har brug for produktion. Det er målestandarden for menneskerettigheder. Vi kan forene os for at skabe det som den tyske landbrugsformand Alf Schmidt kalder "en fredelig revolution".

I næste uge afholdes der begivenheder i frontlinjen i kampen for denne forandring. Den 8. september er 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag, hvis metodelære og politik er den aktive arv til at sætte kursen ud af den nuværende krise. Der er planlagt en international online-dag og visse personlige mindehøjtideligheder.

{EIR} News Service stiller også sin specialartikel vidt til rådighed, der blev offentliggjort i dag om emnet "'Global NATO' Orders a Hit on Advocates of Peace", som er inkluderet i det ugentlige {EIR} (2. september). Rapporten afslører NATO's, USA's, Storbritanniens og EU's netværk, som understøtter de sortliste- og hitlisteagenturer, hvis hjemsted er Kiev, Center for Combatting Disinformation og Myrotvoret (Peacemaker)

Database.

Den 10.-11. september vil Schiller Instituttet afholde en international (virtuel) konference med fire paneler. Med titlen: "Inspiring Humanity To Survive the Greatest Crisis in World History" (At inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i Verdenshistorien). Beskrivelsen af den indledende drøftelse: "Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil blive præsenteret efter hovedtalen af Helga Zepp-LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil være med til at danne rammen om diskussionen."

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11

Billede: Agua Clara Locks. Mariordo (Mario Roberto Durán Ortiz), CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

---

Hvorfra kommer den optimisme, som er nødvendig for at redde menneskeheden?

Den 21. august 2022 (EIRNS) – For at give det rette perspektiv på den nuværende strategiske krise og hvordan den kan ændres, overlader vi i dag vores læsere til samstemmende kommentarer fra Helga Zepp-LaRouche under hendes bemærkninger den 20. august, under konferencen "En hyldest i anledning af 75-årsdagen for Indiens uafhængighed" og fra Lyndon LaRouche i hans skrift: "On the Subject of Education" fra den 8. november

1999.

Helga Zepp-LaRouche: Mahatma Gandhis rolle, som i verden generelt forbindes med begrebet ikke-vold, udgør faktisk et langt større begrebsmæssig anskuelse, end hvad de fleste mennesker har kendskab til. Det er ikke kun at undlade at begå vold, men det er det modsatte. Det er en filosofi om kærlighed, det er en filosofi om at inkludere folk; at inddrage verden i sindet og hjertet og derved skabe en harmoni, hvorved der skabes fred.

Gandhis tanker var af afgørende betydning for fremkomsten af Den alliancefrie Bevægelse, og det vi ser i dag – og det er interessant nok heller ikke velkendt af de fleste mennesker i Vesten – er, at vi har en fuldstændig renæssance af Den alliancefrie Bevægelse. Den opstod ikke helt af sig selv, men som en direkte reaktion på forsøget på at insistere på en unipolær verden, som de såkaldte vestlige lande forsøgte at gennemtvinge efter Sovjetunionens sammenbrud. Grundlæggende er hele situationen optrappet ganske meget nu, og især efter krigen i Ukraine er der et forsøg på at insistere på, at verden enten skal være i de såkaldte "demokratiers" lejr, eller i den modsatte lejr af såkaldte "autokratier". Dette er lige nu kombineret med intentionen om at afkoble USA, Storbritannien, EU, Japan, Sydkorea, Australien fuldstændigt – eftersom det er "demokratiernes" eneste lejr – for fuldstændigt at foranledige et brud med Rusland, hvilket næsten allerede er blevet gennemført fuldstændigt på grund af de brutale sanktioner, men også for at "reducere afhængigheden af Kina", hvilket er et andet ord for økonomisk opbrud, og for på en eller anden måde at tvinge alle ind i et globalt NATO.

Det har ført til et fuldstændigt tilbageslag som en boomerang, idet udviklingslandene ikke har oplevet meget godt fra "demokratierne", og de har en tydelig erindring om, hvad kolonialismen gjorde og gør ved dem. De nægtede at blive inddraget i en geopolitisk blokdannelse ...

... Lad mig gentage, hvad angår den bydende nødvendighed af Gandhis filosofi. Vi står over for en utrolig situation, nemlig truslen om en atomkrig, som, hvis den indtræffer, vil føre til menneskehedens udslettelse. Vi er vidner til, at det finansielle system med stigende hastighed bryder sammen i form af hyperinflation. Vi står over for en global sult, og selv Kissinger advarer i en alder af 99 år om den nært forestående tredje verdenskrig. Alligevel må man sige, at han har bidraget meget til udviklingen af den verden, som den er i dag.

Så derfor har vi lige nu to helt forskellige situationer. Vi har den vestlige verden, som forsøger at forblive en dominerende faktor, og vi har en renæssance for Den alliancefrie Bevægelse, BRICS-landene, Bælte- og Vej-Initiativet, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og en stor del af det globale syd, som faktisk forsøger at etablere en ny økonomisk verdensorden. De arbejder også meget energisk på et nyt kreditsystem, i lighed med det nye Bretton Woods, som Lyndon LaRouche for mange år siden definerede som den absolut nødvendige løsning. Vi foreslog at undgå den tredje verdenskrig ved at skabe en global international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvilket er den samme idé som det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Udviklingsinitiativ, som Xi Jinping har foreslået.

Lyndon LaRouche: Optimisme, som respekterer ideer, er baseret på begreber som sandfærdighed og retfærdighed. Hvordan kan vi være sikre på, at et øjeblik med en historisk opdagelse, som vi har oplevet igen, var et gyldigt bidrag på det tidspunkt, hvor opdagelsen blev gjort? Var denne opdagelse et skridt fremad i retning af sandhed for menneskeheden, og vil den stadig blive betragtet som et retfærdigt skridt i generationer efter vores tid? Er den et bidrag til den menneskelige arts magt i og over universet som helhed? Er den et bidrag til menneskehedens evne og impuls til at samarbejde på måder, der medfører nødvendige stigninger i menneskehedens velfærd?

Hvis disse betingelser er blevet opfyldt, er vores indstilling til hele menneskeheden en kærlig anskuelse i den betydning, som Platon tilskriver det græske begreb agapē, den samme betydning, som den kristne apostel Paulus fremhæver i kapitel 13 i sit første brev til korinterne. Dette praktiserede syn på menneskeheden i fortid, nutid og fremtid, for så vidt vi erfarer dette perspektiv i os selv, er grundlaget for historisk optimisme med hensyn til menneskeheden i almindelighed, såvel som for vores egen eksistens.

Hvad sker der så, hvis vi fjerner denne kvalitet af optimisme – som positivisterne og eksistentialisterne gør? Hvad sker der, hvis vi anvender Hobbes', Lockes, Nietzsches eller Heideggers patologiske pessimisme? Hvad hvis vi indfører Immanuel Kants benægtelse af eksistensen af en sandhed, som bl.a. eksistentialisterne Jaspers, Arendt og Heidegger gør det? Hvad hvis vi opnår dette ved at fjerne sandhedsprincipperne fra undervisningen og i stedet erstatte sandheden med den moralske relativisme i form af "følelsernes sensitivitet" eller blot den angiveligt "demokratiske" autoritet for alle forskellige meninger? Resultatet af en sådan udryddelse af optimismens fundament er at omdanne børn til teenagere og voksne bæster. Det har været den samlede virkning af de sidste to generationers systemiske demoralisering af vores uddannelsessystemer. Hvis yderligere en generation fortsætter i samme retning, vil det mindst garantere en midlertidig udryddelse af alt det, vi med rimelighed kan beskrive som "civiliseret liv".

Foto: Flashing Moment, Pexels

**Videoerne og talerlisten (Se de andre videoer her):
Schiller Instituttets
videokonference i anledning af
100 år efter Lyndon LaRouches
fødsel:
d. 10-11. september kl. 16.00
dansk tid eller senere.
Inspiration til menneskeheden
for at overleve den største
krise i verdenshistorien**

Panel II:

Panel III:

Panel IV:

,

Lørdag d. 10. september KL. 16 eller senere

Panel I

Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien

Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre

nationer vil følge efter hovedtalen af Helga Zepp LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil danne rammen om diskussionen.

Music

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

1. **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Founder, The Schiller Institute

Tributes to Lyndon LaRouche on the Occasion of His 100th Birthday:

* **Jozef Mikloško** (Slovak Republic), former Vice Premier, Czechoslovakia

- **Ding Yifan** (China), Deputy Director, Research Institute of World Development, China Development Research Center

Other Remarks:

1. **Prof. Georgy Toloraya** (Russian Federation), Deputy Chairman of the Board, Russian National Committee on BRICS Research: "How We Managed to Bring the World to the Edge"
2. **Dr. Clifford Kiracofe** (U.S.), Former Senior Staff Member, U.S. Senate Committee on Foreign Relations; President, Washington Institute for Peace and Development: "America Alone in a Changing World?"
3. **Ray McGovern** (U.S.), former Senior Analyst, U.S. Central intelligence Agency (CIA); Founding Member, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)

Question and Answer Session

Panel II

Værn om retten til at tænke! Sig fra over for sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandhed

Adskillige prominente personer, der er omfattet af en ukrainsk

sortliste, deltager i paneldiskussionen. Hvis denne offensiv ikke stoppes, kunne det betyder det nuklear tilintetgørelse.

Music

Moderator: Harley Schlanger, The Schiller Institute

- **Diane Sare** (U.S.), Candidate for United States Senate, 2022 (N.Y.), LaRouche Party: Keynote Address: “The Best of All Possible Worlds”
- **Gretchen Small** (U.S.), Executive Intelligence Review: “Shut Down Ukraine’s Center for Countering Disinformation, Global NATO’s Thought Police!”
- **Col. Richard H. Black** (ret.) (U.S.), former head of the U.S. Army’s Criminal Law Division at the Pentagon, former Virginia State Senator: “Forbid Unlawful Efforts to Silence American Citizens”
- **George Koo**, Retired Business Consultant; Chairman, Burlingame Foundation: “America Must End Funding a Hit List”
- **James Jatras** (U.S.), former diplomat, former Advisor, U.S. Senate Republican Leadership: “Schiller Institute: Lightning Rod to Meet Perilous Times” (3 min.)
- **David T. Pyne** (U.S.), Deputy Director of National Operations for the EMP Task Force on National and Homeland Security: “How Is Promoting a Realistic Peace Plan a ‘War Crime’?”
- **Igor Lopatonok** (U.S.), Director and Author of documentary *Ukraine on Fire*: “Shut Down the Nazi Kill List: It Is Not Just in Ukraine”
- **Bradley Blankenship** (U.S.), “A Young U.S. Journalist’s View of America’s Criminal War Policy and the Attempt to Silence Me”

Question and Answer Session

Søndag d. 11. september KL. 16 eller senere

Panel III

Præsentation af LaRouche-biblioteket: LaRouche i dialog med verdens nationer

Aldrig tidligere viste videooptagelser vil blive offentliggjort på dette panel, som vil fremme en intens og absolut nødvendig dialog om menneskehedens universelle natur og LaRouches unikke indsigt i den rolle, som individers og nationers suveræne kreativitet spiller for menneskets varige overlevelse.

Music

Moderator: Dennis Small, Advisory Committee, LaRouche Legacy Foundation

- **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation: Keynote Address
- **Lyndon LaRouche Video Presentation:** "LaRouche in Dialogue with the Nations of the World"
- **John Sigerson** (U.S.), Advisory Committee, LaRouche Legacy Foundation: "A Tour of the Digital LaRouche Library"
- **Gretchen Small** (U.S.), President, LaRouche Legacy Foundation: "Upcoming: Vol. II of the Collected Works of Lyndon LaRouche"

Question and Answer Session

Panel IV

Optimismens kunst: At anvende det klassiske princip til at ændre verden

En diskussion om sandhed og skønhed i kunst og videnskab og disses roller i den strategiske kamp for at besejre det onde oligarkiske system, som i kraft af sin undertrykkelse af den menneskelige kreative ånd fortaber sig selv. En voksende

international LaRouche-ungdomsbevægelse er vitterligt den centrale kraft til at ændre fortabelsens kurs.

Music

Moderator: Jason Ross, The LaRouche Organization

- **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute: Keynote Address: “Leibniz and America: The Best of All Possible Revolutions”
- **Megan Dobrodt** (U.S.), U.S. President, The Schiller Institute: “LaRouche’s Principle of the Human Mind: Kepler and Our Harmonic Universe”
- **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarité et Progrès, former Presidential Candidate: “Optimism to Recover from our Mortal Illness”
- **Anastasia Battle** (U.S.), Editor, *Leonore* magazine

Question and Answer Session

Baggrund:

I dag gennemlever vi alle det farligste øjeblik i hele den kendte historie. Atomkrig, sult og hungersnød uden fortilfælde såvel som den hurtige overførsel af nye typer af sygdomme, foregår alle på én gang, tilskyndet af den malthusianske politik fra en vanvittig fraktion af den transatlantiske elite. De iværksætter krig efter krig, kup efter kup, hvilket, uanset hvor meget de benægter det, kan føre til milliarder af menneskers død gennem et term nukleært blodbad, måske allerede på kort sigt.

De selvtilfredse, konsulere fra den anglofile sfære, som betegner udformningen af deres “unipolære globale” diktatur for “demokratiets march”, hævder deres ret til at invadere en hvilken som helst nation “for at redde planeten”, men hyler i protest, når Rusland efter den voldelige omstyrtelse af det valgte statsoverhoved i Ukraine i 2014, en otteårig krig og tilsidesættelsen af de FN-støttede Minsk-aftaler, iværksætter

militære aktioner. Ikke alene er relationerne mellem Rusland og USA/NATO på et historisk lavpunkt, men provokationerne i forhold til Kina ligger ikke langt bagefter. Det afrikanske kontinent og nationer i Asien og Sydamerika får besked på at vælge mellem den udspekulerede konstruktion "USA/NATO vs. Rusland/Kina", men er det ikke i virkeligheden den gamle kolonialisme i nye klæder med etiketter som "klimasikkerhed", "autokratier vs. demokratier" osv.

Dette perspektiv må forkastes til fordel for etableringen af en ny, inkluderende global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med en avanceret global sundhedsplatform, herunder fødevarer, vand og andre sundhedsmæssige nødvendigheder, som det umiddelbare samarbejdsområde mellem nationerne. I stedet for samarbejde, får nationer i dag at vide, at de skal indtage et moralsk standpunkt i konflikter, som de ikke har iværksat, som de ikke har givet deres samtykke til, og som de ikke er i stand til at forklare deres egne befolkninger. Det koster sædvanligvis liv og formuer og er ikke til gavn for nogen. Men verden har bevæget sig videre fra den unipolære dominans i 1990. Hundrede og halvtreds nationer har begivet sig på en helt anden vej, undertiden omtalt som Bælte- og Vej-Initiativet, i virkeligheden en ny proces med en helt anden orientering med det formål at etablere en harmoni af interesser – økonomiske, videnskabelige og kulturelle – og ikke et diktatur af "demokratier".

Verden er først nu, hundrede år efter hans fødsel, ved at erkende, hvor avancerede Lyndon LaRouches økonomiske idéer og prognoser har været i løbet af de forgangne mere end halvtreds år. Fra den 15. august 1971, hvor den amerikanske dollar blev afkoblet fra guldstandard, til LaRouches økonomiske rapport fra juni 2014, der præsenterer "Fire nye Love" til at redde USA og verdensøkonomien, formulerede Lyndon LaRouche løsninger for hver fase af de seneste årtiers kriser. Formålet med denne konference er at drøfte og foreslå løsninger, baseret på LaRouches principper for fysisk økonomi, som stadig, selv på

dette sene tidspunkt, kan redde menneskeheden fra det, der kunne synes at være, men ikke behøver at være, vejen til selvdestruktion, sågar selvudslettelse.

Tilmelding her for at modtage opdateringer, talerlisten og linkene direkte til din e-mail.

Det ville også kunne ses på denne side.

Læs også:

**Hundredårsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag:
Lyndon LaRouches idéer vil forme menneskehedens
fremtid.**

af Helga Zepp-LaRouche

Nancy Pelosi optræder som elefant i Taiwans porcelænsbutik

Den 8. august, 2022

Af Helga Zepp-LaRouche, leder i den tyske avis Neue Solidarität.

Hvis verden virkelig trængte til noget fuldstændigt unødvendigt, så var det Nancy Pelosi's besøg i Taiwan. Dermed er den akutte konfrontation mellem USA og Kina nu blevet føjet til den ekstremt farlige og eskalerende krise i Ukraine, og dynamikken i den geopolitiske konfrontation mellem de førende atommagter med henblik på en nuklear tredje verdenskrig er blevet yderligere optrappet. USA har dermed officielt begravet

sin traktatfæstede tilslutning til ét-Kina-politikken, som også er bekræftet i FN's Generalforsamlings resolution 2758, og har sendt et umiskendeligt signal til de kræfter i Taiwan, der arbejder for Taiwans løsrivelse.

Dermed overskred Pelosi bevidst en rød linje, som Kina har sat, fordi hun besøgte Taiwan, ikke blot som formand for det amerikanske Repræsentanternes Hus, men også i sin egenskab af den næst vigtigste person efter vicepræsidenten og dermed som repræsentant for den amerikanske regering. For Folkerepublikken Kina, som har lidt under en lang historie med imperiekrige og indtrængen i det 19. århundrede, som landet kalder "ydmygelsesernes århundrede", og som ligeledes har måttet afværge mange udenlandske destabiliseringer i det 20. århundrede, før det opnåede national suverænitet, krænker dette Kinas centrale interesser.

For at give læseren et groft overblik svarer det nogenlunde til, at den russiske premierminister Mishustin rejser til delstaten Sachsen for at opfordre delstatsregeringen dér til at erklære sig uafhængig af forbundsregeringen i Berlin.

Alligevel havde utallige officielle erklæringer fra den kinesiske regering og medierne længe advaret om, at forsøg på at støtte Taiwans uafhængighed gennem våbenleverancer og iøjnefaldende foranstaltninger som f.eks. åbning af en slags halvambassade i Washington ville bringe det langsigtede mål om fredelig genforening i fare og fremskynde en tvungen genforening.

Det er kun takket være den åbenbart grænseløse arrogance, der har været fremherskende i Vesten i et stykke tid, at alle advarsler fra Kina om, at landet med alle midler vil modsætte sig de amerikansk støttede forsøg på løsrivelse, blev ignoreret af Pelosi. Ingen burde have været overrasket over, at det kinesiske militær reagerede med manøvrer i seks zoner omkring Taiwan, nogle med skarp ammunition og affyring af missiler, som teoretisk set kunne have ramt mål i Taiwan. Som

militærets hjemmeside rapporterede, omfattede disse manøvrer øvelser bl.a. blokadeøvelser, angreb på mål i Det Kinesiske Hav og på taiwansk territorium, kontrol med luftrummet og troppernes kampdygtighed. Det var med andre ord en manøvre med henblik på en militær overtagelse af Taiwan.

Forudsat at der ikke sker yderligere provokationer, vil Kina ikke have travlt med at gennemføre disse manøvrer for alvor, da Kinas konventionelle militære overlegenhed er overvældende i betragtning af landets geografiske placering – USA er 11.000 km væk. Kina kan tillade sig at udvise enorm tålmodighed, fordi en fredelig genforening med Taiwan kun er et spørgsmål om tid.

Men da præsident Biden i begyndelsen af sin embedsperiode sendte stadig tydeligere signaler om støtte til Taiwans uafhængighed og til sidst meddelte, at USA ville forsvare Taiwan mod fastlandet efter en "invasion", dukkede der talrige artikler op i de kinesiske medier om, at militæret let ville kunne vinde en konfrontation med USA. Men Daniel Ellsberg, der afslørede Pentagonpapirerne, mindede om John Foster Dulles' planer om at bruge atomvåben i tilfælde af en militær konfrontation om Taiwan og henviste til Rand Corporation's undersøgelse om emnet med titlen "The Taiwan Strait Crisis – A Documented History" (Krisen i Taiwanstrædet – en dokumenteret historie). Ellsberg appellerede til nutidens potentielle whistleblowere om at rapportere om debatter i Pentagon om brugen af atomvåben.

Kinas beslutsomhed kommer også til udtryk i afbrydelsen af forskellige militære og diplomatiske forbindelser på det civile område. Der kommer ikke flere militære udvekslinger mellem militærpersoner, ikke flere konsultationer om maritim sikkerhed, ulovlige indvandrere, international organiseret kriminalitet og narkotikahandel eller klimaændringer. Kina er også begyndt at indføre sanktioner over for Taiwan, f.eks. mod eksport af sand, som Taiwan ikke kun har brug for til byggesektoren, men også til sin førende position på

verdensplan inden for produktion af halvledere, dvs. chips af enhver art.

Et af de vigtigste aspekter af Pelosi's rejse var hendes stort set oversete møde med Mark Lui, formanden for Taiwan Semiconductor Manufacturing Corporation (TSMC), som kontrollerer 53 % af verdensmarkedet i form af kontrakter med virksomheder, der producerer chips i andre lande. Biden-administrationen har fra starten forsøgt at lokke TSMC til at investere i USA, bl.a. ved at hjælpe virksomheden med at købe jord i Arizona i 2021 for at bygge et anlæg der, som efter planen skal stå færdigt i 2024. Hvis der sker en genforening af Taiwan med fastlandet, vil disse planer blive skudt i sæk i utide.

Den usaglige tyske udenrigsminister Annalena Baerbock kunne naturligvis ikke lade være med at tage den amerikanske regerings parti i konflikten og støtte Taiwan i tilfælde af en militær aktion, hvilket blev kraftigt afvist af det kinesiske udenrigsministerium. Den kinesiske ambassadør i Storbritannien, Zheng Zeguang, advarede om, at planlagte Taiwan-besøg af britiske parlamentsmedlemmer ville blive mødt med de samme foranstaltninger. Tyskland vil ikke få det bedre, hvis otte medlemmer af Forbundsdagens menneskerettighedsudvalg holder fast i deres planer om at besøge Taiwan i oktober. Den kinesiske ambassade i Berlin har nu advaret europæerne om at overveje, om de fortsat vil støtte "USA's farlige og provokerende handlinger" og "trække verden ind i en sump af konfrontationer".

Det er mildt sagt. Verden er ved at kaste sig ud i et kaos uden fortilfælde med trusler om massearbejdsløshed, forarmelse af store dele af samfundet, hyperinflationær ekspropriation af befolkningens opsparring, sociale konflikter af ufattelige proportioner, sult og fattigdom i verden, nye flygtningekatastrofer og krig, der kan blive til en atomkrig, hvor alt liv på jorden vil blive udslettet i en atomvinter.

Det er på høje tid, at en bred diskussion i befolkningen tvinger den såkaldte elite til at genoverveje de seneste årtiers mange forkerte beslutninger og ændre kurs i retning mod det fælles bedste. Når selv den tidligere leder af sikkerhedskonferencen i München, Wolfgang Ischinger, kan tale om, at NATO også har begået alvorlige fejl, og at det afgørende syndefald var de ubegrænsede tilbud til Ukraine og Georgien i Bukarest i 2008 om at blive optaget i NATO, hvorfor kan man så ikke drage konsekvenserne heraf?

På konferencen den 9. april fremsatte Schiller Instituttet et omfattende forslag om, at vi har et presserende behov for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle landes interesser. Præsident Xi Jiping har fremlagt meget lignende idéer med sit globale udviklingsinitiativ og globale sikkerhedsinitiativ.

Sammen med Lyndon LaRouches forslag, der blev fremsat for mange år siden, om at erstatte det håbløst bankerotte transatlantiske finanssystem med et nyt Bretton Woods-system, der har som sit primære mål at overvinde fattigdommen på denne planet for alle mennesker, er dette programforslag, der kan overvinde krisen, og som mange nationer nu igen vender sig imod i traditionen fra den alliancefrie bevægelse. BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen, Den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN, OIC, AU og andre organisationer i det globale syd er alle i gang med at søge at realisere en ny retfærdig økonomisk verdensorden.

I stedet for at optræde som håndlangere for superbøllen og dermed muligvis bidrage til menneskehedens største katastrofe i et allerede håbløst forsøg på at inddæmme Rusland, Kina og de alliancefrie stater, bør tysk og europæisk politik igen huske på sine bedste traditioner og trække på vores videnskabelige og teknologiske fremskridt for at bidrage til at løse verdens gigantiske problemer.

Modige og selvtænkende mennesker må nu sætte sig op mod de

budskaber, der er orkestreret af medierne og efterretningstjenesterne, og som sætter konfrontation på dagsordenen og lader som om, at selv atomkrig er noget, man kan vænne sig til. Vi har brug for samarbejde i stedet for konfrontation, diplomati i stedet for sabelraslen, civiliseret omgang med hinanden og med andre nationer i stedet for trusler om, at vi ønsker at "ødelægge" dem.

Men frem for alt har vi brug for en vision om, hvordan menneskeheden skal udvikle sig. Vil vi være en barbarisk art eller en kreativ menneskehed, der udvikler de muligheder, der ligger i vores natur som fornuftsvæsener?

Hvis du hører til den sidstnævnte type, så slut dig til os.

Foto: Taiwan Presidential Office, CC BY 2.0, via Wikimedia Commons

---

Vesten er ikke dømt til selvdestruktion

Den 23. juli 2022 (EIRNS) – De transatlantiske nationaløkonomiers hastigt kollapsende økonomier, får selv nogle af de mest underdanige nationer og ledere til at vågne op til det faktum, at tingene "begynder at falde fra hinanden", som oberst Douglas Macgregor udtrykte det fredag aften. "Når mad, brændstof og medicin enten er for dyrt eller er en mangelvare, begynder tingene at falde fra hinanden", sagde Macgregor på Fox News. "Denne regering har ingen løsninger. Den dårlige nyhed er, at de sandsynlige efterfølgere til denne amerikanske regering og regeringerne i Europa heller ikke har nogen løsninger. Disse problemer stikker dybt."

Der er dog løsninger, og det er derfor, at den stadig mere undertrykkende regeringskontrol med information i den såkaldte "frie verden" nu afslører sig selv som totalitarisme – selve den ideologi, som USA og dets allierede så stolt og heroisk besejrede under Anden Verdenskrig. Amerikanerne og europæerne er hurtigt ved at vågne op til faren i deres egne lande, som er forbundet med økonomisk opløsning og politistatslig undertrykkelse. USA's og Storbritanniens tyranniske politik i form af de kriminelle og folkemorderiske "endeløse krige" mod nationer, der ikke var og ikke er nogen trussel mod nogen, de politistatsforanstaltninger, der blev indført efter 11. september og i stigende grad i dag under dække af "national sikkerhed", og den totale overtagelse af økonomien, uden for de valgte regerings hænder, af de private banksystemer i City of London og Wall Street, har skabt et monster, som vil gøre alt for at forhindre amerikanere og europæere i at agere på de løsninger, der ligger lige foran dem.

For at forstå denne proces med snigende totalitarisme i USA og Storbritannien kan man se udsendelsen fra Manhattan Project den 16. juli fra LaRouche-Organisationen, hvor Dr. Clifford Kiracofe og UK Column Editor Mike Robinson sammen med Dennis Speed og Mike Billington fra LaRouche-Organisationen, sporer fascismens opståen i det 20. århundrede og den systematiske nedtur i retning af den samme fascisme i USA og Storbritannien siden

2001.

<https://laroucheorganization.com/article/2022/07/16/manhattan-project-july-16-2022>

Denne censurproces er blevet brugt af det finansielle oligarki til at skjule Lyndon LaRouches "Fire Love" for amerikanerne og europæerne – den politik, som, hvis den var blevet gennemført i LaRouches levetid, ville have forhindre den nuværende eksistentielle krise med atomkrig, pandemi, hungersnød og økonomisk sammenbrud, som hele menneskeheden konfronteres med i dag. En genindførelse af Glass/Steagall-loven, der sætter det fallerede vestlige finanssystem under konkursbehandling, i

stedet for at trykke billioner af dollars for at holde det flydende, ville have muliggjort en tilbagevenden til USA's grundlæggeres kreditpolitik, hvor den statslige kredit blev rettet mod industri, infrastruktur, atom- og fusionskraft og udforskning af rummet.

Men LaRouches idéer var ikke skjulte for andre stormagter. Sammen med sin kone, Helga Zepp-LaRouche, rejste Lyndon rundt i verden flere gange og præsenterede disse idéer for regeringer, videnskabsfolk, kunstnere og andre i utallige nationer i løbet af de sidste 50 år. Ruslands store videnskabsmænd tog godt imod hans indsigt. Sergei Glazyev, en af Ruslands førende økonomer, som præsenterede LaRouche for den russiske Duma i juni 2001 og studerede hans politik, arbejder nu sammen med kinesiske økonomer og andre om det nye globale finanssystem, der er nødvendigt i lyset af det dollarbaserede systems sammenbrud.

De samme ideer inspirerede Kina til at følge disse hamiltoniske foranstaltninger fra det "amerikanske system", hvilket har bidraget til historiens største økonomiske og sociale transformation fra fattigdom til stigende velstand og videnskabeligt lederskab. Helga Zepp-LaRouche er kendt som "Silk Road Lady" i Kina for sit arbejde siden 1990'erne, hvilket har bidraget til Kinas vækst, mens Kina samtidig er ved at bringe disse udviklingsidéer videre til resten af det Globale Syd gennem Bælte- og Vej-Initiativet, der er inspireret af ideen om Den Nye Silkevej.

Den vestlige verden behøver således ikke at være forpint af pessimisme som følge af det katastrofale sammenbrud af det dollarbaserede imperium i City of London og Wall Street. Der er store nationer rundt om i verden, som vil byde Vesten velkommen til at slutte sig til dem i en globalt set eksplosion af udvikling, i stedet for en eksplosion af atomvåben. LaRouche-Organisationen opfordrer patrioter fra alle nationer til at tilslutte sig Helga Zepp-LaRouches appel til at ophæve sanktionerne mod Rusland øjeblikkeligt! og

Schiller Instituttets opfordring til at nedsætte en ad hoc-komité for et nyt Bretton Woods-system.

Dette er sandsynligvis det farligste øjeblik for menneskeheden i hele historien. Det er netop derfor, at folk overalt er ved at smide deres vrangforestillinger væk og reflektere over deres ansvar over for menneskeheden. Vi må derfor se dette øjeblik som den største mulighed for at etablere et reelt nyt paradigme for menneskeheden, som tager hensyn til de fælles behov hos alle mennesker og nationer. Optimisme er smittende – vær opmærksom på det.

Når paradigmer kolliderer, skal krigen overvindes med et nyt Bretton Woods

Den 5. juli 2022 (EIRNS) – Bevidstheden om det forfærdelige potentiale for en atomkrig, som kan medføre en afslutning på civilisationen, må anspore folk af god vilje til at tage fat på årsagerne til den nuværende krise, før det er for sent.

I en nylig artikel, der advarede om den frygtelige trussel, satte den tyske general Harald Kujat (pensioneret) den russiske missiløvelse, der blev gennemført i sidste måned i Kaliningrad, med Iskander-missiler, der kan levere konventionelle eller nukleare sprænghoveder, i kontekst. Med NATO's ekspansion og brugen af Ukraine (især Ukraine efter 2014) som en slags kølle mod Rusland..., er det klart for russiske tænkere, at målet ikke er at forsvare det højt besungne ukrainske "demokrati", men at tilintetgøre Rusland.

Forhandlingerne om at afslutte konflikten, blev afbrudt for flere måneder siden, idet Storbritannien og USA har gjort det klart for Zelenskij, at diplomati ikke er en valgmulighed. Zelenskij havde den 9. maj atter erklæret, at det var ukrainsk politik at generobre Krim. Ukraine har i de seneste dage gennemført angreb på byer i Rusland – angreb, der er udformet med henblik på at få et modtræk. Kujat's artikel indeholder en russisk vurdering af, at hvis konflikten blev nuklear, i Europa, ville USA afstå fra at bruge sine egne atomvåben og dermed efterlade Europa som offer. Øger dette sandsynligheden for anvendelsen af atomvåben?

Den uforsvarlige og farlige politik for at knuse Rusland og Kina må bringes til ophør, ellers kan den føre til civilisationens undergang, globalt set!

Vestens befolkning bliver ikke bedt om at acceptere højere priser på benzin og energi; vi bliver opfordret til at give vores støtte til ødelæggende krigsførelse – og vi må sige nej!

Inden for handel og økonomi er der allerede blevet anvendt et atomvåben – straffesanktioner, som er blevet pålagt Rusland, men som i virkeligheden har tjent til at straffe Europa, USA og verden som helhed. Verden har taget det til efterretning – dollarreserverne er ikke længere stabile, og indeståenderne i USA er ikke længere sikret. Og med de enorme mængder af seddeltrykning for at understøtte spekulationen, er dollarbaseret inflation uundgåelig.

Men dette finansielle atomvåben har fejlet, som Alexander Lasov påpeger i en artikel skrevet til Valdai Discussion Club. Et nyt økonomisk system er allerede ved at blive udformet.

Der skal føres – og vindes – en kamp inden for NATO-landene, for at afslutte sammenstødet mellem paradigmer, acceptere afslutningen på den unipolære verden, vende den menneskefjendtlige grønne politik og indlede det stærkt tiltrængte samarbejde, om at udrydde fattigdom globalt,

herunder udvikling af sundhedsinfrastruktur i hver enkelt nation.

[BRICS-landene samlet set] kan ikke vinde denne kamp alene. Det er en sejr, som LaRouche-bevægelsen er kaldet til at vinde, som anført af Schiller Instituttets opfordring til et nyt Bretton Woods.

Underskriv og spred underskriftsindsamlingen [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system], del Schiller Instituttets arrangement [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/07/03/this-july-4-declare-for-a-new-bretton-woods/>] fra i søndags, og fremtving et opgør i dette historiske øjeblik, uden fortilfælde i vor tid.

Denne 4. juli: Kæmp for menneskehedens ukrænkelige rettigheder

Den 2. juli (EIRNS)-Diane Sare, den uafhængige LaRouche-kandidat fra staten New York til det amerikanske sæde i Senatet, der nu indehaves af Chuck Schumer, et af de mest onde medlemmer (blandt mange) af den amerikanske kongres, har i sin erklæring på Uafhængighedsdagen den 4. juli påpeget, at "enhver ærlig patriot vil medgive, at vores elskede nation nu er udøver af netop de handlinger af uretfærdigt barbari, som det Britiske Imperium havde pålagt de tretten oprindelige kolonier, og som vi kæmpede en krig for at befri os selv fra." Jeg opfordrer jer til at læse denne erklæring og gennemgå de barbariske handlinger fra kong George III af Storbritannien, som USA's grundlæggere har oplistet, og tænke over Dianes ord.

(https://www.sareforsenate.com/july_4_2022_distribution?splash=1)

Den 24. november 1984, blev der på Schiller Instituttets tredje internationale konference, vedtaget en erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder, som blev underskrevet af over 1.500 borgere fra mere end 50 lande. [<https://schillerinstitute.com/inalienable-rights-man/>]

Erklæringen er baseret på den amerikanske Uafhængighedserklæring fra 1776 med kun få ændringer, der er indført for at tage hensyn til forskellige særlige træk ved den globale kamp, for menneskets frihed og værdighed i dag. Sandheden og den stærke indflydelse af dette dokument er langt mere indlysende i dag, hvor den transatlantiske økonomi, nu befinder sig i en tilstand af frit fald og hyperinflationært sammenbrud, som bevidst er blevet påtvunget både Europa og Nordamerika af de finansielle oligarker i City of London og Wall Street, med en indvirkning på udviklingslandene, der kun kan opfattes som malthusiansk folkedrab. Samtidig forbereder disse ledere, der er langt mere sindssyge end den ynkelige kong George III, en krig mod Rusland og Kina, hvis ledere, det skal bemærkes, har samlet langt størstedelen af verdens nationer og folk til at samarbejde om videnskabelig, økonomisk og kulturel udvikling, som det blev demonstreret ved BRIKS-Plus-arrangementerne den 24. juni i Beijing.

Tænk på disse ord fra Schiller Instituttets erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder. Den indeholder den mest berømte sætning fra USA's uafhængighedserklæring, for hvilken USA selv har kæmpet gennem borgerkrig og civile stridigheder for at opretholde fuldt ud: "Vi anser disse sandheder for at være selvindlysende: at alle mennesker er skabt lige; at de af deres skaber er udstyret med visse ukrænkelige rettigheder; at blandt disse er liv, frihed og stræben efter lykke." Derefter anføres det, at når "en lang række af misbrug og overgreb ... viser, at det er hensigten at reducere dem under absolut herskervælde; det er deres ret, det

er deres pligt, at forkaste en sådan regering og sørge for nye beskyttere af deres fremtidige sikkerhed.”

“Regeringen”, der er skyldig i sådanne “misbrug og overgreb” i dag, er ikke blot de suveræne stater – selv om staterne i den vestlige verden bestemt deler skylden og er medansvarlige – men snarere regeringen for det nu smuldrende globale finanssystem, der ikke kontrolleres af folkevalgte embedsmænd, men af cheferne for Bank of England, Federal Reserve Bank og herrerne i IMF og Verdensbanken, som så hensynsløst har forkastet Franklin Roosevelts oprindelige hensigt med disse institutioner: at gøre en ende på kolonialismen og omdanne de tidligere kolonier til moderne agroindustrielle nationer.

Schiller Instituttets erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder opregner disse misbrug af det finansielle imperium med centrum i City of London og Wall Street, ligesom den oprindelige erklæring mod kong George III. Blandt disse misbrug, som nu gælder såvel for USA og Europa som for udviklingslandene, er følgende:

“De har nægtet at give deres samtykke til vores udviklingsplaner, de mest sunde og nødvendige for almenvellet.”

“De har forbudt deres banker at engagere sig i anliggender af umiddelbar og presserende betydning for os, og på lige vilkår.”

“De har dikteret os handelsbetingelser og valutaforhold, som har afstået vores rettigheder som ligeværdige i verdenssamfundet, en for dem uvurderlig retttighed og kun formidabel for tyranner...”

“De har væltet legitime regeringer gentagne gange, fordi de med mandig fasthed har modsat sig deres indgreb i folkets rettigheder.”

“De har i lang tid og i mange tilfælde, efter sådanne

omstyrtelser, nægtet at tillade andre reformerende kræfter at blive valgt i demokratisk form...;”

“De har hindret retfærdigheden ved at yde hjælp og bistand til udemokratiske kræfter, som de betragtede som deres ‘aktiver’...”

“For at have afbrudt vores samhandel med alle dele af verden; for at have pålagt os betingelser uden vores samtykke.”

Vi er nået til et tidspunkt i historien, hvor faren er så omfattende – ikke kun for atomkrig, men også for økonomiske forhold, hvor folk simpelthen ikke kan overleve – at et stigende antal mennesker endelig er villige til at kaste deres illusioner om, at “magthaverne” på en eller anden måde vil forhindre civilisationens opløsning, bort og begynde at lede efter løsninger på den globale krise. Faren er ikke for en enkelt nation, men for civilisationen som helhed – og løsningen, hvis suveræne nationer skal overleve, kan kun findes på niveauet for civilisationen som helhed – en grundlæggende sandhed, som Lyndon LaRouche længe har erkendt.

Med henblik herpå har Schiller Instituttet udsendt en underskriftsindsamling: Call for an Ad-Hoc Committee for a New Bretton Woods System, som du bør underskrive og udbrede. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system]

Søndag den 3. juli kl. 19.00 – dagen før 246-årsdagen for USA's uafhængighedserklæring – vil Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare tale til verden på Schiller Instituttets hjemmeside: “Denne 4. juli: Erklær et nyt Bretton Woods”. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/06/28/this-july-4-declare-for-a-new-bretton-woods/>]

Skal USA være en slæbebåd i kølvandet på den britiske skibsfører?

Den 29. juni (EIRNS) – På et møde i præsident James Monroes regering den 7. november 1823 argumenterede den daværende udenrigsminister John Quincy Adams, kraftigt imod den unge amerikanske republiks foreslåede strategiske alliance med Storbritannien, som var blevet foreslået af den britiske udenrigsminister George Canning. “Det ville være mere ærligt og værdigt”, argumenterede Adams, “at erklære vores principper udtrykkeligt over for Rusland og Frankrig, end at komme ind som en slæbebåd i kølvandet på den britiske skibsfører.”

Mens vi nærmer os 246-årsdagen for uafhængighedserklæringen denne 4. juli, er det stadig den centrale politiske krig, der udkæmpes i USA i dag: mellem dem, der vil følge Storbritannien i forsvaret af deres bankerotte, transatlantiske finanssystem og deres ønske om krig på den ene side, og dem, der lokaliserer USA's identitet og interesser i det amerikanske system med højteknologisk, økonomisk udvikling og tilhørende internationalt samarbejde, som Lyndon LaRouche mest forbilledligt har anbefalet i den moderne tidsalder.

Det førstnævnte politiske udsyn, kom på dramatisk vis til udtryk i forbindelse med den faretruende fiasko, som NATO-topmødet i Madrid, Spanien, den 28.-29. juni udgjorde. NATO brændte på mødet alle resterende officielle broer til Rusland, proklamerede et nyt strategisk koncept om konfrontation med både Rusland og Kina, og annoncerede i øvrigt øgede militære indsættelser i hele Europa for yderligere at omringe Rusland – alt sammen under rammerne af fuld opbakning til Kiev-regimet i Ukraine.

(https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/2022/6/pdf/290622-strategic-concept.pdf)

Den " krigsherre ", der definerer denne politik for et nukleart opgør med Rusland, er Storbritannien, hvis nye chef for generalstaben, general Sir Patrick Sanders, talte på Royal United Services Institute's Land Warfare Conference den 28. juni, for at annoncere en politik om at være "utvetydigt parat til at kæmpe for NATO's territorium", da "hvis vi ikke formår at afskrække [Rusland], er der ingen andre alternativer, i betragtning af omkostningerne ved et potentielt modangreb og den dertil knyttede nukleare trussel".

"Slæbebåden" i den eskalerende konflikt blev spillet af USA's nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan, der samme dag fortalte journalisterne, at NATO's nye strategiske koncept "vil beskrive den trussel, som Rusland udgør, i klare vendinger", og at Kina også udgør en "mangesidet udfordring". Derfor, sagde han, "vil USA og NATO forstærke deres styrkeposition på den østlige flanke" – dvs. øge tilstedeværelsen af tropper og udstyr i den østlige del af Europa betydeligt, i en kampstilling mod Rusland.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov drog den eneste mulige konklusion. Ruslands argumenter gennem år og endda årtier, om behovet for at respektere "princippet om sikkerhedens udelelighed" – dvs. at alle nationers sikkerhedsinteresser skal respekteres og opfyldes – har været "forgæves". Da Ruslands bekymringer "fuldt ud ignoreres på arrogant vis", vil Rusland drage de nødvendige konklusioner.

Men det er ikke slutningen på historien – langt fra.

I Europa står nationer som Tyskland over for 15-25 % nedbrud af deres fysiske økonomier i år, da det antirussiske sanktionsregime – som er påkrævet af de desperate bestræbelser på at holde det bankerotte transatlantiske finanssystem i live – fører til drastiske nedskæringer på energi, fødevarer og andre vigtige nødvendigheder. Politisk set er krisen ved at nå kogepunktet i befolkningen. I syd vender mange nationer sig mod de muligheder, der åbner sig med Kinas Bælte- og Vej-

Initiativ, og med den bebudede udvidelse af BRIKS-gruppen. Og i USA finder en oprørske befolkning politiske svar på deres fortvivlede forvirring, i aktiviteter som dem, der udføres af LaRouche-partiets kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Saxe, og i Schiller Instituttets netop udsendte "Call for an Ad-Hoc Committee for a New Bretton Woods System", hvis forfatter og første underskriver er Helga Zepp-LaRouche.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system

Frem for alt er der en voksende anerkendelse – både i USA og i udlandet – af den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches unikke budskab. Som det blev udtrykt meget velformuleret i et Telegram-indlæg den 27. juni af Sergey Glazyev, medlem af det russiske Videnskaberne Akademi og minister med ansvar for integration og makroøkonomi i den Eurasiske Økonomiske Kommission:

"For et kvart århundrede siden beviste vor tids dybeste tænker, L. LaRouche, det uundgåelige i det vestlige finanssystems kollaps, der er bygget på finansielle pyramider og bobler, den generelle afskrivning af gæld og nulstilling af derivater. Han opfordrede til, at der skabes et nyt finanssystem, som skal tjene behovene for en udvidet reproduktion af realøkonomien."

Skal USA så være en slæbebåd i kølvandet på den britiske krigsherre? Ikke hvis Lyndon LaRouche har noget at sige om det.

Indkaldelse til et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system (Et nyt international kreditsystem)

Den 24. juni 2022 (EIRNS) – Det neoliberale system er håbløst bankerot. Men vestlige regeringer har, i stedet for at drage konsekvenserne af denne kendsgerning og grundlæggende reorganisere systemet, optrappet konfrontationen med deres påståede systemiske konkurrenter, Rusland og Kina. Dette har som følge af NATO's femdobbelte udvidelse mod øst, ført til en omvendt Cuba-krise og til en krig midt i Europa, som potentielt kan eskalere til en nuklear tredje verdenskrig.

Mange mennesker er med rette bange for en ny verdenskrig. Men det er årsagerne til faren, som vi skal gøre op med! Er vi ikke vidne til, at intet længere fungerer? Bryder forsyningskæderne ikke sammen overalt? Er fødevare- og energipriserne ikke ved at eksplodere? Den tyske regering vil nu rationere gas, mens folk i Polen og Litauen igen fyrer op med brænde.

Nej, dette har næsten intet at gøre med Kinas "Nul-Covid"-politik, og har kun indirekte noget med krigen i Ukraine at gøre. Men det har meget at gøre med den neoliberale model i alle dens aspekter. Den neoliberale idé om at outsource en nations industriproduktion til lavtlønslande var forkert, da det ødelægger produktive arbejdspladser i industrilandene og udnytter arbejdskraften i udviklingslandene. Lige så forkert er ideen om et "samfund med fokus på aktionærernes interesser", hvor kortsigtet profit på aktiemarkedet er det eneste mål, og hvor langsigtede stigninger i den fysiske

økonomiske produktivitet er meningsløse. Og lige så forkert er ideen om, at "penge tjener penge", som om penge havde en værdi i sig selv, eller just-in-time-ideen, hvor der ikke længere er behov for lagre, da lastbiler kan levere halvfabrikater i sidste øjeblik. Men frem for alt er det fuldstændigt forkert at tro, at penge er ensbetydende med social rigdom. Dette eventyr har kun ført til en eksplosiv stigning i antallet af milliardærer og millionærer, mens antallet af fattige ligeledes vokser, og middelklassen forsvinder.

Det overvældende sammenbrud af infrastrukturen i USA og Europa – det være sig usikre broer, godstog, der venter i dagevis på sidespor, den absurde tid der kræves til reparationer, manglen på kvalificeret arbejdskraft eller produkternes manglende tilstedeværelse på butikshylderne – er et positivt bevis på den neoliberale models fiasko. Den galoperende inflation er især ikke et resultat af "krigen i Ukraine", men af centralbankernes umådeholdne pengetrykning siden 2008, i et forsøg på at dække over den systemiske krise.

Med det transatlantiske finanssystem i dag, står vi ansigt til ansigt med det som vi stod over for i Weimar-Tyskland i 1923, nemlig hyperinflation, som risikerer at opsluge hele befolkningens opsparing. Centralbankernes forsøg på at bekæmpe denne inflation med renteforhøjelser, kan udløse en kædereaktion, som vil medføre et kollaps af gældsatte virksomheder og udviklingslande. Den aggressive afkobling fra Rusland, og forsøget på at gå imod Kina er i gang og vil sænke alle nationer.

Virkingen på udviklingslandene er morderisk. Allerede nu er 1,7 milliarder mennesker ifølge FN truet af en sultkatastrofe, hvilket er blevet forværret af de selvdestruktive sanktioner mod Rusland og andre lande. Den neoliberale model har ikke gjort noget for at bekæmpe fattigdommen i det globale syd, hvor 2 milliarder mennesker mangler adgang til rent vand, og hvor størstedelen af udviklingslandene ikke har noget effektivt sundhedssystem, hvilket gør dem forsvarsløse over

for Covid-pandemien og andre sygdomme. De sociale systemer i mange lande er allerede ved at bryde sammen. Hvis inflationen kommer ud af kontrol, eller hvis der sker et pludseligt sammenbrud, kan store dele af verden blive kastet ud i totalt socialt kaos. Desuden er det uacceptabelt at bruge klima- og miljøhensyn til at retfærdiggøre afindustrialisering og radikal affolkning, som Malthus gjorde det i sin tid.

Selv om regeringerne i den vestlige verden ikke vil indrømme det, er det neoliberale system i dag lige så bankerot som de kommunistiske lande i perioden 1989-1991. I stedet for at erkende denne kendsgerning, fortsætter de med at træffe beslutninger, hvis konsekvenser de ikke har gennemtænkt, hvilket truer med samfundets sammenbrud. I stedet for at rationere benzin og lade priserne på basale fornødenheder stige ukontrollabelt, burde de ophæve sanktioneerne – en brutal form for krigsførelse mod befolkningerne i de lande, der er omfattet af sanktioneerne – og forlade sig på diplomatiet til at løse konflikter.

Som underskrivere opfordrer vi derfor til øjeblikkelig indkaldelse til en international nødkonference med følgende mandater:

1.: En reorganisering af det bankerotte internationale finanssystem og en erstatning af dette med et nyt Bretton Woods-system. Det erklærede mål for dette nye kreditsystem skal være at overvinde fattigdom og underudvikling i hele verden, men først og fremmest at hæve levestandarden i udviklingslandene, så det bliver muligt for alle mennesker på denne planet at udvikle deres potentielle evner fuldt ud.

For det andet: En konkursbehandling af kommercielle banker, der bringer dem under kreditorbeskyttelse, så de kan forsyne realøkonomien med kredit. Investeringsbanker og andre finansielle enheder skal klare sig uden skatteydernes penge, og selv bringe orden i deres regnskaber og erklære sig konkurs, hvis det er nødvendigt.

For det tredje: Forbud mod handel med derivater i henhold til aftaler mellem regeringer. Al spekulation i energi og fødevarer skal være strengt forbudt.

For det fjerde: Den øjeblikkelige gennemførelse af et system med faste valutakurser, som regeringer kan justere med jævne mellemrum inden for visse grænser.

For det femte: En grundlæggende reorganisering af landenes og virksomhedernes gæld og, når det er nødvendigt for deres fortsatte produktive eksistens, eftergivelse af gælden.

For det sjette: Oprettelse i hvert land af en nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, således at kreditskabelsen kommer under de suveræne regeringers kontrol. Dermed kan der opnås produktiv, fuld beskæftigelse gennem investeringer i grundlæggende infrastruktur og innovation.

For det syvende: Forhandlinger mellem nationalbankerne om langsigtede aftaler om langfristede, lavtforrentede kreditter, der gør det muligt at investere i et internationalt program for infrastruktur og projekter for Verdenslandbroen, som dem der er skitseret i rapporten "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", og som Kina er i gang med at gennemføre i Bælte- og Vej-Initiativet.

For det ottende: Udvidelsen af Verdenslandbroen, som skaber fælles økonomiske fordele for alle lande, hvilket igen bliver grundlaget for en ny international sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til sikkerhedsinteresser for alle nationer på denne jord. Det nye navn for Fred er Udvikling.

Vi, underskriverne af denne opfordring, er af den overbevisning, at systemet med "globalisering", med dets brutale rovkapitalisme har fejlet – økonomisk, finansielt og moralsk. Vi må gøre mennesket til den vigtigste prioritet i økonomien, som ikke er en selvbetjeningsbutik for milliardærer og millionærer, men som skal tjene det fælles bedste. Den nye økonomiske orden skal garantere de umistelige rettigheder, for

alle mennesker på jorden.

Første Underskriver,

Helga Zepp-LaRouche [hzl]